

OZKA POT

ORIENTIERUNG IM ZEITGESCHEHEN

Janezovo razodetje

**Blagor tistemu, ki bere,
in tistim, ki poslušajo
besede tega prerokovanja in
izpolnjujejo, kar je zapisano
v njem! Kajti čas je blizu.**

Razodetje 1,3

Kaj bo prišlo ...

9. leto št.

2

2017

Vsebina

Dragi bralec	3
Stari mož in praznik	4
Med startom in ciljem	6
Razlaga Razodetja po Janezu	8
Svarilo pred Lutherbibel 2017	32
25 antiekumenske teze	41
Termini	46
Človek je kakor trava	48

Izdajatelj:

Christlicher Gemeinde-Dienst (CGD)

Verein zur Förderung christlicher Werke
und Gemeinden Pforzheim e.V.

Email: info@cgd-online.de

Homepage: www.cgd-online.de

Tajništvo (redakcionelle Beiträge):

Dr. Lothar Gassmann

Am Waldsaum 39

D-75175 Pforzheim

Tel. (AB) 07231-66529

Fax 07231-4244067

Email: Logass1@t-online.de

Homepage: www.L-Gassmann.de

Stavek in foto: Lothar Gassmann

Naslovna fotografija: Afrika (Martin in Jelena
Mosimann)

Ovitek: Werner Fürstberger

Tisk: Druckmaxx, Blekendorf

Slovenski prevod: Vida Derganc

Za podpisane prispevke nosijo odgovornost vsakokratni avtorji. Vsi prispevki v tem zvezku – kolikor ni drugače označeno – smejo biti nespremenjeni in z navedbo vira kopirani, ponatisnjeni in prevedeni v druge jezike. Prosimo za primerek na naslov pisarne. Prav lepa hvala.

CGD-Poslovalnica

(Heftversand, Zuwendungsbestätigungen):

Thomas Ebert, Alemannenstr. 5

D-75038 Oberderdingen

Tel. 07258-295452

Email: info@cgd-online.de

Računi za darove:

Nemčija:

Sparkasse Pforzheim-Calw

Christl. Gemeinde-Dienst Pforzheim

IBAN: **DE89 6665 0085 0007 2389 67**

BIC oder SWIFT: **PZHSDE66**

Avstrija:

Raiffeisenbank Leiblachtal

Christl. Gemeinde-Dienst Pforzheim

IBAN: **AT07 3743 9000 0380 8045**

BIC: **RVVGAT2B439**

Švica:

Die Schweizerische Post:

Christlicher Gemeinde-Dienst Pforzheim

Verein zur Förderung christlicher Werke
und Gemeinden e.V.

DE-75175 Pforzheim

IBAN: **CH32 0900 0000 6074 9747 5**

BIC: **POFICHBEXXX**

Časopis DER SCHMALE WEG razdeljuje-
mo na osnovi darov (naročnina letno 15,- €
inkl. pošiljanje). Kritje stroškov samo s
prostovoljnimi prispevki (darovi) bralcev.
Hvala, da nam pomagate.

CGD uživa status splošno koristne ustanove.
Prispevki so do 20 % letnegaprihodka
oproščeni davka. **Prosimo, navedite pri
pošiljki daru svojo poštno številko in pri-
jateljsko številko.** To najdete na naslovni
nalepki na hrbtni strani zvezka.

Lepa hvala.

Dragi bralec!

Kaj označuje dobrega služabnika Jezusa Kristusa?

Označuje dobrega služabnika Jezusa Kristusa, če je bil deležen dobre izobrazbe – morda na univerzi, kjer poučujejo kritiko Biblije? Ali če je bil na biblijski šoli, ki je bila nekoč dobra, pa je pozneje prodrla kritika Biblije? Izobrazba ne napravi ničesar, včasih vodi žal celo v domišljavost, ki se postavlja nad skupnost.

Morda označuje dobrega služabnika retorika: da zna lepo govoriti? To verjetno počnejo psihologi veliko bolje. Včasih smo obiskovali seminarje retorike, ampak če ni tam Božjega duha, to vse nič ne pomaga. To koristi le psihologiziranju množic.

Morda izžarevanje? Toda tudi ezoteriki imajo izžarevanje, celo nenavadno, za nekatere ljudi fascinantno, to je čarobno izžarevanje.

Ima stike z veljaki v svojem kraju: ima dober odnos s županom, z mestnim svetom, s prostozidarskimi krogi? Napravi to iz njega dobrega Kristusovega služabnika? Nasprotno, vidi se, da se celo prilagaja mračnemu svetu.

Morda napravi dobrega Kristusovega služabnika, da si pripisuje slavo, da je njegovo ime celo na cestnih tablah? Tudi ne.

Dober Kristusov služabnik se izkaže na kolenih. Pred GOSPODOM gre na kolena in prosi Boga z novorojenim, vernim srcem za milost, usmiljenje in modrost zase in za skupnost. Zato se dober Kristusov služabnik drži vere in zdravega nauka.

Veliko je verskih drž, mnogo krivih naukov, toda dober služabnik se trdno drži biblijsko razodetega nauka, ki ga je Bog razodel v svoji besedi. Od tega ne odstopa, temu ničesar ne dodaja, niti ne odvzema.

Človek lahko to strne v štirikratni SAMO, kakor so poudarjali reformatorji: SAMO Jezus Kristus, SAMO Sveto pismo, SAMO po milosti, SAMO po veri. To je temelj vere in življenja kot kristjana.

Naj nam Bog v teh turbulentnih časih ponovno podari predane služabnike in služabnike Kristusa !

Bog, GOSPOD, naj vas blagoslovi!

Vaš Lothar Gassmann

Stari mož ... in veliki praznik (Luka 14,16-24)

Kako pride človek v nebesa? S članstvom v cerkvi? S krstom? Z dobrimi deli? S trpljenjem in odpovedovanjem? Z žrtvijo in darovanjem denarja? Z rednim obiskovanjem cerkvenih prireditev?

To je sicer vse dobro in pravilno, vendar s tem nihče ne pride v nebesa. Danes si veliko ljudi sploh ne zastavlja vprašanja o večnosti. O tem se ne govori. O tem si nihče ne dela skrbi.

Gospod Jezus govori o človeku, ki je želel prirediti veliko gostijo. Povabila je razposlal določenim izvoljenim osebam. Odgovori so razočarajoči in taki, da človeka strejo. Povabljeni se drug za drugim opravičijo.

Staremu možu takšni izgovori niso neznani. Tudi sam jih je že slišal v taki ali drugačni obliki. Kadar povabi Gospod Jezus, najdemo tisoče izgovorov, da povabilo odbijemo. „Ravno sem kupil zemljo in vole, za to se moram brigati!“ „Ravnokar sem se poročil, zato ne morem priti!“ Vse to so dobri razlogi, ki jih ljudje navajajo. Kljub temu pa stari mož v njih vidi premalo spoštovanje gostitelja in zaničevanje povabila. Vseeno jim je za gostitelja. Prednost dajejo temu, da opravljajo vsakodnevna opravila. Seveda ni nič narobe kupiti zemljo in vole ali se poročiti. Vendar ni odpustljivo, če jim je to pomembnejše ko Božje povabilo na gostijo.

Stari mož se sprašuje, zakaj povabljeni tako reagirajo? Ne želijo priti. Vseeno jim je za gostijo in gostitelja. Ni res, da ne morejo priti. Tega ne želijo. Njihovi izgovori so le pretveza. Gostija jih ne zanima. Če bi jim bila pomembna, bi svoje opravke opravili prej ali jih premaknili. Kdor ljubi, ima čas.

Stari mož je prejel razglednico z napisom „Življenjepis“. Navedenih je nekaj razlogov, ki človeka zadržujejo, da ne sprejme Božjega povabila. Sedem let: premlad, da bi razmišljal o Bogu. Štirinajst let: preobjesten, da bi razmišljal o Bogu. Enaindvajset let: preveč zaljubljen, da bi razmišljal o Bogu. Osemindvajset let: preveč samozavesten, da bi razmišljal o Bogu. Petintrideset let: prezaposlen, da bi razmišljal o Bogu. Dvainštirideset let: preveč zaskrbljen, da bi razmišljal o Bogu. Devetinštirideset let: preutrujen, da bi razmišljal o Bogu. In končno: prepozno, da bi razmišljal o Bogu.

Ljudje opravljajo svoje vsakodnevne dolžnosti in se za Božje povabilo ne zanimajo. Ne želijo priti. Ne ustreza jim termin. Povabilo vržejo v veter.

Mar gostija sedaj odpade? Ne! Povabilo gre k drugim. Sedaj ne bo več vstopnic z zlatim tiskom. Vsakdo, ki se odzove povabilu, prejme prostor na gostiji. In ljudje se trumoma zbirajo! Pa še vedno je praznih mest. Zdaj pridejo ljudje izza plotov in ograj.

Stari mož premišljuje, kaj jih razlikuje od poprej povabljenih. Vzamejo si čas za premišljevanje o smislu življenja. Pravzaprav nimajo pravice do povabila. Presenečeni so. S tem niso računali. Vendar so povabilo sprejeli z veseljem.

Tudi stari mož je sprejel povabilo. Zavedal se je, da tega ni vreden. Krivda mu je bila odpuščena. Prejel je čisto oblačilo.

Ta prilika želi razjasniti: v nebesih je še prostora. Bog še vabi, še kliče. Gostija je nepredstavljivo lepa. „Kar oko ni videlo in česa uho ni slišalo, kar v človeško srce ni prišlo, to pripravlja Bog tistim, ki ga ljubijo.“ Ničesar ni mogoče primerjati z nebesi. Stari mož nikakor ne želi prepustiti tega veličastja. Jezus Kristus je edina pot v nebesa. V nobenem drugem ni odrešenja.

Rolf Müller, Wilkau-Hasslau

Pet novo izdanih knjig dr. Lotharja Gassmanna spomladi 2017

JESUS CHRISTUS. Seine Liebe, Kraft und Herrlichkeit. Der Weg unseres Erlösers von der Jungfrauengeburt bis zur Himmelfahrt und Wiederkunft, 274 Seiten, 14,80 Euro

LIEBE, WAHRHEIT; WANDEL IM LICHT:

Die Botschaft der drei Johannesbriefe, 206 Seiten, 14,80 Euro

SEKTEN, FREIMAURER, SONDERLEHREN.

Was ich schon immer darüber wissen wollte, 322 Seiten, 14,80 Euro

ENDZEIT, ISRAEL; ENTRÜCKUNG.

Was ich schon immer darüber wissen wollte, 226 Seiten, 14,80 Euro

SEID WACHSAM! Wie Irrlehrer sich in die Gemeinde einschleichen und wie die

Gemeinde Irrlehrer durchschaut, 84 Seiten, 7,80 Euro

Auslieferung durch SPUREN-VERLAG, Maganbertstr. 5, D-36041 Fulda,

Tel. 0661-250 554 80, Fax 0661-250 554 81,

Email: info@spurenverlag.de

Homepage: www.spurenverlag.de

Med startem in ciljem

Smučarka se spreobrne

Govornik: Sestro Ruth Lehmann, roj. Wehren, skupaj z njenim dragim možem Gerhardom, smo spoznali na Konferenci poslednjega časa v Bad Teinachu. Kako se je kot mlada ženska in uspešna športnica spreobrnila, je opisala v žal že razgrabljenem traktatu misijonskega dela BRUDERHAND (Bratova roka), katerega vsebino boste lahko prebrali tu (načrtovana je nova izdaja):

„Startala“ sem v družini na gorski kmetiji 2. januarja 1949, kjer sem s še tremi brati uživala srečno otroštvo. Naša mati nas je vzgajala v krščanski veri, nam pripovedovala iz Biblije, nas učila moliti in brati Biblijo. Poleti smo živeli na planini, pozimi pa hodili v šolo. Da bi si skrajšala dolgo pot, sem se peljala s smučmi. Tako se je zgodilo, da sem že s petimi leti zmagala na smučarskem tekmovanju.

Kakšen pomen naj bi zame imele smuči v prihodnosti, nisem imela pojma. Čeprav sem sanjala o tem, da bi postala velika smučarka, si nisem upala v to verjeti, kajti to ni bilo po volji mojih staršev.

Poleg šole in dela sem trdo vadila naprej, nobeno odrekanje mi ni bilo odveč, ne, šport mi je pomenil vse. Tako sem se borila od pečata

do pečata, prek prvakinja višav do prvakinja švicarskih juniorjev, dokler nisem končno postala članica državne švicarske smučarske ekipe. Naučila sem se ne samo zmagovati, ne, še kako pogosto sem padla ali bila zaradi poškodb zavrnjena. Kljub sem bila vedno znova zraven z navdušenjem in ponosna, da se udeležujem za švicarsko barvo mednarodnih in svetovnih tekmovanj po vsej Evropi.

Nekaterih dogodkov in prijateljstva se rada spominjam, vendar nisem našla izpolnitve, ki sem jo pričakovala od življenja. V Ameriki, na evangelizaciji Billyja Grahama, sem se zavedala, da Jezus išče tudi mene. Toda šlo mi predbro, bila sem znana, uspešna, imela veliko prijateljev in poleg tega sem si mislila: „Tako slaba pa spet nisem, saj berem Biblijo in molim.“ Poleg tega pa nisem hotela postati „tercijalka“ in biti zasmehovana. Želela sem uživati življenje.

Tako sem tri leta iskala smisel življenja. Česa vsega nisem počela – učila sem se tujih jezikov, ponovno drgnila šolske klopi, srečo videla v denarju, v uživanju in vsakovrstnem športu. Potem sem se zapletla v zvezo, o kateri sem natanko vedela, da Bogu ni všeč. Bila sem notranje razklana in nisem več videla izhoda.

Vendar, potem je prišel Božji trenutek: v sosednji vasi se je začela evangelizacija z Wilhelmom Pahlsem. Ponovno sem sedela med poslušalci. Ko sem spoznala svoje dvojno življenje, sem se sramovala. Mraz mi je šel po hrbtu, ko sem prepoznala svoje grešno in izgubljeno stanje pred Bogom. Vendar sem mu rekla DA. Pred Bogom sem kapitulirala, snela masko in mu priznala grehe.

Jezus je povsem prenovil moje življenje. Kako čudovita izkušnja! Nikoli si nisem mislila, da je življenje z Jezusom lahko tako napeto, zanimivo in izpolnjeno. Pavel primerja krščansko življenje v 1. Pismu Korinčanom 9, 24-27 s tekmovanjem. Bolj ko o tem premišljam, jasneje vidim paralele.

„²⁴ Mar ne veste, da tisti, ki tečejo na tekališču, res vsi tečejo, da pa le eden dobi nagrado? Tako tecite, da jo boste dosegli. ²⁵ Vsak tekmovalec pa se vsemu odreče, oni, da prejmejo venec, ki ovane, mi pa nevenljivega. ²⁶ Zato jaz ne tečem kar na slepo, ne bojujem se, kakor bi mahal po zraku. ²⁷ Nasprotno, trdo ravnam s svojim telesom in ga usužnjujem, da ne bi bil sam zavržen, ko oznanjam drugim.“

Kot švicarsko učiteljico smučanja me Jezus uporablja kot svoje orodje. Odkar sem našla NJEGA, pričujem drugim in sem jim kažipot. Naj bo pri velikih osebnostih v Gstaadu ali pri otrocih v smučarski šoli, pa tudi kot trenerka pri podmladku smučarskih tekmovalcev v Švici.

Medtem sem smela obiskovati biblijsko šolo. To je bilo najbolj smiselno izobraževanje v mojem življenju. Z velikim veseljem in vnemo ga lahko uporabim v skupnosti, doma, v trgovini in pri vseh svojih prijateljih. Pri vsaki zmagi pa pripada slava le Jezusu.

Vsakemu, ki bere te vrstice, bi rada položila na srce: „Upaj si z Jezusom, naj bo tvoj trener, potem je tvoja zmagota zagotovljena!“

Ruth Wehren (poročena: Ruth Lehmann), Gstaad / Švica

Janezovo razodetje - razloženo

Pregled: dr. Lothar Gassmann

Razodetje po Janezu je na otoku Patmosu na voljo v grškem jeziku.

Uvod

Janezovo Razodetje, poglavje 1,1 in naprej: **1** Razodetje Jezusa Kristusa, ki mu ga je dal Bog, da bi pokazal svojim služabnikom, kar se mora vsak čas zgoditi. Sporočil ga je po svojem angelu svojemu služabniku Janezu. **2** Ta je pričeval za Božjo besedo in za pričevanje Jezusa Kristusa: za vse, kar je videl. **3** Blagor tistemu, ki bere, in tistim, ki poslušajo besede tega prerokovanja in izpolnjujejo, kar je zapisano v njem! Kajti čas je blizu.

Bog je odprl zastor za vpogled v skrivnost vseh časov svetovne zgodovine, odrešenijske zgodovine: „Razodetje“, „Apokalipsa“ ali tudi „Razkritje“ se imenuje ta spis. Razodetje po Janezu je preroška knjiga nove zaveze, katera ima posebno visoko pomembnost za naš čas in vse čase, dokler ne

pride Gospod in celo onkraj tega do večnosti. Zgoraj naveden odlomek iz knjige Razodetja je uvertura (predigra) te knjige in poslednjega dogajanja v svetovnem času. Je predigra k zadnjemu dejanju svetovne drame, in že v teh vrsticah spoznamo, da zgodovina odrešenja zmaguje nad zgodovino zla: Bog, Vsemogočni, vladar vsega, je zmagovalec! Ohranimo to v spominu ob vsem otožnem, kar je napisano v tej knjigi in ravno tako sodi k Božjemu razodetju!

Zadnje dejanje svetovne drame se steka v neskončno melodijo večnosti; ali v neskončno melodijo luči v nebeškem veličastju, v večno blaženost odrešenih, ali v neskončno melodijo teme v pekel, v ognjeno jezero, v večno prekletstvo izgubljenih.

V vrstici 3 beremo: *3 Blagor tistemu, ki bere, in tistim, ki poslušajo besede tega prerokovanja in izpolnjujejo, kar je zapisano v njem! Kajti čas je blizu.* Za „blagor“ ali „blažen“ je v grščini beseda „makarios“, ki je uporabljena tudi v Jezusovi pridigi na gori v Mateju 5. Janezovo Razodetje je edina knjige v Bibliji, kjer bralca pohvali z blagrom. Kljub temu je veliko kristjanov, ki ne morejo brati te knjige, ker jim je baje preveč grozljiva in nevarna ali vsebuje preveč sodb. Naletijo na opise katastrof in antikrista. To jim vliva strah, pravijo. Toda Janezovo Razodetje želi predramiti te obupane narave, s tem ko jim toplo priporoča, da jo berejo in celo daje obljubo, kako velja blagor temu, kdor bere to knjigo. Ravno v poslednjem času naj bi brali in moramo brati to knjigo!

Janez, sedmim cerkvam v pokrajini Aziji: Janez je nedvoumno apostol Janez, kajti nihče drug kakor on se ne bi mogel predstaviti samo s tem, da imenuje to ime. Kdorkoli dobi v roke Razodetje, takoj ve, kdo je Janez. Ne more biti nihče drug kakor Zebedejev sin, Jakobov brat (ne zamenjati z Jakobom, Gospodovim bratom), ki je Jezusu slonel na prsih in bil eden prvih poklicanih. Zato se Janezu ni potrebno predstavljati. Že takrat je imel v cerkvi veliko avtoriteto, zato je zadostovala že samo navedba njegovega imena (kot izraz apostolske pravičnosti).

Na koga je naslovljeno Razodetje? Najprej nam pove: sedmim cerkvam v pokrajini Male Azije. Ta pokrajina je današnja Turčija, imenovana Mala Azija ali pPrednja Azija, začenši z Bosporjem proti vzhodu. Sedem cerkva, katerim je bilo namenjeno sedem okrožnic, je ležalo v sedmih glavnih mestih okrožja v rimski provinci Aziji (omenjeno v Razodetju 2 + 3): Efez, Smirna, Pergamon, Tiatira, Sarde, Filadelfija in Laodiceja. Veliko razla-

galcev Biblije meni, da se simbolično nanašajo na sedem obdobji cerkva, vendar bi jih rad najprej opisal dobesedno: omenjenih sedem cerkva je zgodovinsko obstajalo v takrat omenjenih okrožnih glavnih mestih. Število sedem pa v Bibliji vsekakor izraža popolnost in se v Janezovem evangeliju pogosto pojavlja. Na primer poroča o sedmih angelih, sedmih pečatih, sedmih trobentah, sedmih duhovih pred Božjim prestolom. Število sedem je sestavljeno iz števila tri in štiri: tri je število Božje troedinosti in štiri je število smeri neba v stvarstvu. Skupaj število sedem simbolizira Boga kot Vladarja nebes in zemlje.

„Sedem cerkva“ pomeni v biblijski simboliki, da Janezovo Razodetje ni usmerjeno le na takratnih sedem obstoječih glavnih mest okrožja oz. tedanje cerkve, ampak na vse kristjane vseh časov v vseh cerkvah. Posebno v poslednjem času zadeva to sporočilo vse kristjane.

Zgradba poslanic

Zgradbo sedmih poslanic v poglavju 2 in 3 lahko razčlenimo spet v sedem poglavij. Število sedem je vendar čudovito simbolno število za Božjo popolnost in v Razodetju vedno znova naletimo nanj.

1. V začetku lista je napisan *prejemnik ali naslovnik*. Pisanje se začne z obrazcem: „Slu (ali angelu) iz Efeza, Smirne itn. piši ...“

2. *Pošiljatelj*, Gospod Jezus Kristus, se vsakokrat predstavi z vsakokratnim dodatkom: „To govori Prvi in Zadnji, Sin Božji, Sveti ...“ vsakokratni dodatek, lastnost Jezusa Kristusa, ustreza vsakokratni vsebini poslanice. V Svetem pismu se sklada vsaka beseda, vsaka črka! Po tem vidimo, da Biblija ni človeška beseda, ampak Božja beseda. V razlagi Razodetja bomo to vedno znova odkrili. Primeri:

V poslanici Efezu Gospod Jezus pravi: *To govori on, ki drži sedem zvezd v svoji desnici*. Tu Gospod govori o cerkvah!

V drugi poslanici Smirni: *To govori Prvi in Zadnji, ki je bil mrtev in je oživel..* Ta beseda je namenjena preganjani cerkvi. Njej velja upanje večnega življenja od Gospoda, ki je živ, - njej daje Gospod tolažbo.

Podobno velja za druge poslanice:

3. Hvala se po pravilu začne s formulo: *Poznam tvoja dela...* praviloma so tu naštetja – ne vedno – dobra dela (oz. dobri sadovi) vsakokratne cerkve, to, za kar jih more Gospod pohvaliti. Vsekakor pa je ta pohvala pri dveh

cerkvah močno omejena! Pri mlačni cerkvi Laodiceje je sploh ni in pri Sardah ostane pohvala le za nekatere.

4. *Grajo* najdemo pri vseh cerkvah razen Smirne in Filadelfije. Smirna je preganjana cerkev, ki potrebuje posebno tolažbo. Ne prejme nobene graje, čeprav tudi ona ni popolna. Tu vidimo dušebrižniško Gospodovo ljubezen! Smirna prejme le tolažbo in hvalo. Filadelfija je misijonarska cerkev z majhno močjo. Tudi ona ne prejme graje. Graja se pogosto začne z besedami: *vendar imam proti tebi...* Ljubezen in resnica za Jezusa sodita skupaj.

5. v nadaljevanju sledi *klic h kesanju z besedo grožnje* ali *klic k opominu z besedo obljube*. V pozivu h kesanju vidimo obrazec: „Pokesaj se...“ v različnih formulacijah. Tiatiro na primer je Gospod že večkrat neuspešno pozval h kesanju. Klic h kesanju je izdan Efezu, Pergamonu, Tiatiri, Sardam in Laodiceji. Gospod tako opominja: „Obrni se od svojih krivih poti“ klic opomina z obljubo pa se na primer lahko glasi: „Ne boj se...“; „Ostani zvest...“; „Trdno drži...“ klic k opominu vsebinsko ni tako težak kakor je klic h kesanju, vendar ga je potrebno brezpogojno upoštevati! Človek se mora držati tega, kar ima, ne odpasti. Ta opomin se pošilja skupnostim v Smirni in Filadelfiji.

6. sledi beseda zmagovalca: „Kdor zmaga, temu bom dal...“ v tej besedi so naštetpla plačila za zmagovalca. Zanimivo je, da ima cerkev, ki ji gre slabo, Laodiceja, s katero pogosto označujemo cerkve poslednjega časa, eno največjih obljub, če zmaga: „Kdor zmaga, mu bom dal, da bo sedel z menoj na prestolu...“ pristrčno, čudovito povabilo Gospoda, največja nagrada za zmagovalca. V poslanicah vidimo stopnjevanje obljub.

7. ob koncu pa vidimo poziv k budnosti: „Kdo ima uho, naj sliši, kaj duh govori cerkvam!“ Ephata! Odpri! Odpri uho!

Po poslanicah nam je v poglavjih 4 in 5 podarjen vpogled v Božja nebesa.

Odprta vrata v nebesa

Zatem sem videl: glej, odprla so se vrata na nebu in prvi glas, ki sem ga slišal govoriti z mano kakor trobento, je rekel: »Stopi sem gor in pokazal ti bom, kar se mora zgoditi poslej.« 2 V hipu me je navdal Duh. In glej, v nebesih je stal prestol in na prestolu je sedel nekdo. 3 Sedeči je bil na pogled podoben kamnu jaspisu in sardiju, vsenaokrog prestola pa se je pela mavrica, na oko podobna smaragdu.

Ta, ki sedi na prestolu, je Bog Oče. Boga se primerja z dragimi kamni, slika za njegovo čistost in lepoto. Boga ne more videti noben človek, toda Janez dobi tukaj eno videnje Božjega veličastja. Mavrica, znamenje zaveze z Noetom, pa pomeni, da ljudje smejo ponovno k Bogu, da je Bog milosten.

24 prestolov s 24 starešinami

In okoli prestola je bilo 24 prestolov. In na prestolih je sedelo 24 starešin oblečenih v bela oblačila in na glavah imeli so imeli zlate krone. – K temu mestu se veliko ugiba. Če dam pojasnilo – pri najboljšem znanju in vesti – morajo biti preverjena glede na Sveto pismo. Tukaj imamo, tega ne smemo nikoli pozabiti, videnja, ki so skrivnostna. Omenjenih je 24 starešin. Število 24 je dvakrat 12. Število 12 igra v Bibliji in posebno v Razodetju veliko vlogo. Število 12 stoji za popolnost. Teh 24 starešin je sestavljenih iz 12 predstavnikov dvanajstih Izraelovih rodov (Juda, Benjamin itn.) in 12 apostolov nove zaveze (Janeza, Mateja itn.). ti zdaj sedijo v najožjem krogu pri Bogu, ki je na sredi. Bog je v središču. Nikoli ljudje ne zavzemajo Božjega mesta, ampak 24 starešin je zaslužnih, da so čisto blizu Boga. Bela oblačila označujejo čistost, ki je pridobljena zaradi krvi jagnjeta Jezusa Kristusa. V Božji prisotnosti in luči so lahko le očiščeni ljudje. Zlate krone na njihovih glavah so krone zmagovalcev, ki so šli skozi skušnjave, trpljenje, preganjanje in preizkušnje. To so ti, ki so zmagali zaradi krvi Jagnjeta.

Bliski, glasovi in grmenje

In od prestola so prihajali bliski, glasovi in grom – ti dogodki – bliski, glasovi in grmenje – pogosto spremljajo mogočno pojavitev Boga, kakor je bilo že na gori Sinaj v stari zavezi (2. Mo 19). Oznanjajo Božjo prisotnost. Že nevihta je mogočno doživetje. Pred Božjim tronom pa bo to nepresegljivo. Ti pojavi pa so povezani zagotovo tudi z Božjimi sodbami v Razodetju. Bog že tukaj napoveduje svojo sodbo nad grehom, nad zlim, nad antikrističnimi močmi poslednjega časa (Raz 13 und 17.).

Sedem Božjih duhov

In pred prestolom je plamenelo sedem bakel: to je sedem Božjih duhov – tudi tukaj se srečamo s številom sedem. Kakor dvanajstica simbolizira popolnost. Nasprotno pa je šest število človeka. Tako je 666 povečano število arogantnega človeka in tudi število antikrista (Raz 13,18). Šest, to je sedem minus ena: človek brez Boga! Morda pomeni edem duhov za angelska bitja ali – verjetneje – izraz delovanja Svetega Duha glede na Izaijo 11, 2.

In pred prestolom je bilo stekleno morje, kot kristal... – v templju v stari zavezi je obstajalo železno morje. To je bila posoda, napolnjena z vodo z namenom očiščevanja. Kdor stopa k Bogu, mora biti najprej očiščen. Da bi nastopil pred Božjim tronom, mora najprej stopati skozi to morje očiščevanja. Tudi kristal simbolizira to čistost.

Štiri angelska bitja pri tronu

... in sredi trona in ob tronu štiri nebeška bitja polna oči spredaj in zadaj – že prerok Ezekiel v stari zavezi je videl štiri bitja ob Božjem prestolu, katere so vse imel po štiri obraze (Ezekiel 1). To so bitja, ki smejo biti v neposredni bližini Boga. Ezekiel to opiše tako: *prvo živo bitje je bilo podobno levu, drugo bitje je bilo podobno juncu, tretje je imelo obličje kakor človek, četrto bitje pa je bilo podobno letečemu orlu*. V zgodovini cerkve so to mesto vedno znova navezovali simbolično na štiri evangeliste, ki so Gospoda Jezusa povelicali iz štirih različnih aspektov. Tako je bil lev Matej, junec Marko, človek Luka in orel Janez. *vendar zagotovo gre tukaj iz prvotnega konteksta za angelska bitja*.

Trikrat svet

Ta štiri bitja so imela vsako po šest perutnic in so bila vsenaokrog in znotraj polna oči. Brez prenehanja so govorila noč in dan: »Svet, svet, svet, Gospod Bog, vladar vsega, ki je bil, ki je in ki pride!« – sam Bog vendar govori Mojzesu v 2. Mo 3 ob razodetju pri gorečem grmu: *Jaz sem, ki sem. Jaz bom, ki bom*. Ki je tukaj, ki je bil tukaj in ki prihaja: Bog je vseobsegajoč v prostoru in času, od večnosti do večnosti, alfa in omega, začetek in konec; nepojmljivo velik. Ustvaril je vesolje. Neskončno galaksij obstaja. Že naš sončni sistem je za nas veličasten v razsežnosti in lepoti, in lučke, ki jih vidimo ponoči, so – vključno s planeti našega sončnega sis-

tema – zvezde drugih galaksij. In neskončno veličastnejši in nedoumljiv je stvarnik sveta!

Svet, svet, svet je Bog, Gospod: trikrat svet! Tu se srečamo tudi z opozorilom na troedinost: Bog oče, Sin in Sveti Duh.

Slava kralju kraljev!

In kadar so ta živa bitja izrekala slavo, čast in zahvalo njemu, ki sedi na prestolu in živi na veke vekov, 10 je štiriindvajset starešin popadalo pred sedečim na prestolu in molilo njega, ki živi na veke vekov, ter metalo svoje vence pred prestol in govorilo: 11 »Vreden si, naš Gospod in Bog, da prejmeš slavo, čast in moč, ker si ustvaril vse reči, po tvoji volji so bivale in bile ustvarjene. – Starešine častijo Boga, ne sebe, čeprav sedijo na prestolih. So kralji, ki najvišjega kralja, kralja vseh kraljev, častijo in izkazujejo vso čast samo njemu. Štiri bitja hvalijo Boga in starešine padejo na tla. Njihovi prestoli so pod Bogom in svoje krone polagajo Bogu k nogam.

Kateri kralj na zemlji položi svojo krono pred drugim kraljem? V človeški zgodovini ne poznam takega primera. Vendar ti okronani zmagovalci polagajo pred Bogom svoje krone in izgovarjajo slavlilno molitev: Ti si vreden prejeti čast, slavo in hvalo. Zakaj? Ustvaril si vse! Slavilce in nas! Nobeno bitje se ni ustvarilo samo. Zaradi njegove volje imajo naravo in so ustvarjeni. Kar pomeni: z Božjo voljo se ohranjajo do danes. Stvarnik je tudi vzdrževalec vsega svojega.

Razodetje 5: Jagnje odpre knjigo s sedmimi pečati

V poglavju 5 pridemo do najbolj vznemirljivega dela v vsem Razodetju: edino Jagnje je vredno odpreti pečate! Božji prestolat ni prazen, poln je pomiloščenih bitij. Janez hudo joče, ker ni nikogar v vsem nebeškem dvoru, ki bi bil sposoben odpreti knjigo s sedmimi pečati v Božji roki. Vendar končno nastopi Jagnje. Je neopazno in stoji tam kot zaklano.

In v desnici njega, ki je sedel na prestolu, sem videl knjigo, popisano znotraj in zunaj in zapečateno s sedmimi pečati. 2 Videl sem silnega angela, ki je klical z močnim glasom: »Kdo je vreden, da odpre knjigo in odtrga njene pečate?« 3 Toda nihče ne v nebesih ne na zemlji ne pod zemljo ni mogel odpreti knjige ne pogledati vanjo. 4 Silno sem jokal, ker se ni našel nihče, ki bi bil vreden, da odpre knjigo in pogleda vanjo. 5 Tedaj

mi je rekel eden izmed starešin: »Ne jokaj! Glej, zmagal je lev iz Judovega rodu, Davidova korenina, da bi odprl knjigo in njenih sedem pečatov.«

6 Tedaj sem videl: na sredi med prestolom in štirimi živimi bitji ter starešinami je stalo Jagnje, kakor zaklano, in imelo je sedem rogov in sedem oči: to je sedem Božjih duhov, poslanih po vsej zemlji. 7 Jagnje je stopilo naprej in vzelo knjigo iz desnice sedečega na prestolu. 8 In ko je vzelo knjigo, je četvero živih bitij in štiriindvajset starešin padlo pred Jagnje. Vsak je imel harfo in zlate čaše, napolnjene z dišavami, ki so molitve svetih. 9 In peli so novo pesem: »Vredno si, da vzameš knjigo in odtrgaš njene pečate, ker si bilo zaklano in si s svojo krvjo odkupilo Bogu ljudi iz vsakega rodu, jezika, ljudstva in naroda 10 ter si jih napravilo našemu Bogu za kraljestvo in duhovnike in kraljevali bodo na zemlji.«

Kdo je Jagnje?

To jagnje ne more biti nihče drug ko naš Gospod in Odrešenik Jezus Kristus. On je Jagnje, ki je bilo zaklano, Božje Jagnje, kakor je pričeval že Janez Krstnik o Jezusu, da se daje za nas kot spravna žrtev za naše grehe. Sam je bil nedolžen in je šel za nas na križ. Jagnje velja med živalmi za najbolj potrpežljivo žival, ki se ne brani. Ne brani se in ne kriči, kadar jo peljejo v zakol. Samo solze toči. Prav tako je ravnal Jezus Kristus na poti h Golgoti. V Getsenmaniju je predal svojo voljo kot sin v voljo Boga očeta. Njegova duša je bila žalostna do smrti in njegov pot je postal kot kapljice krvi, vendar zaradi našega odrešenja in blaženosti se ni upiral na poti trpljenja.

Jagnje je v Razodetju 5 oznaka za Božjega sina, čeprav se v istem poglavju oznčuje kot lev iz Juda. Zaradi svoje žrtve na Golgoti ima polno moč, da odpre knjigo s sedmimi, sodnimi pečati. To milo Jagnje, ki se navidezno ne zna braniti, uvaja sodbo nad svetom, ki ga je zavrnil.

Kako je to jagnje opisano? Ima sedem rogov. Ti rogovi so simbol njegove moči. Sedmere oči so simboli njegove modrosti, njegove vsevednosti, njegove vseprisotnosti. Sedem duhov je izraz za Svetega Duha, ki ga Jezus da tistim, ki ga sprejmejo. Jezus Kristus, Jagnje Božje, je bilo umorjen na križu Golgote za grehe sveta.

Vsa kolena se bodo pripognila

In je prišlo in vzelo knjigo iz desnice tistega, ki sedi na prestolu. To jasno pove, da Jezus Kristus sedi na desni strani (na desnici) Boga Očeta, kar izraža njegov položaj, njegovo pravičnost in svetost. Bog, Oče, je tukaj – kakor tudi na drugih mestih – predstavljen z zemeljskimi slikami kot oseba, z rokami in nogami. In ko Jagnje vzame knjigo, padejo vsa druga bitja na tla, ne le pred Bogom, Očetom, ampak tudi pred Jagnjetom.

Tudi v Filipljanih 2 beremo, da *bo vse stvarstvo upognilo svoje kolena pred Gospodom in spoznalo, da je Jezus Kristus Gospod, v slavo Boga, Očeta*. Vsi, ki so v času življenja to opustili, bodo morali pripogniti svoja kolena. Takrat so izgubljeni, toda videli bodo, kaj so zamudili, namreč spreobrniti se k Jezusu Kristusu, priti k njemu in ga sprejeti kot Odrešenika. Naj se vsakdo, ki to bere, še v času življenja odloči in ne odlašaja. *Danes, če zaslišite njegov glas, ne zakrknite svojih src!* Tako nas opominja Božja beseda (Heb 3,15). Ne vemo, kdaj nas Gospod pokliče in kdaj nastopi naš poslednji dan.

V poglavju 6 je opisano odprtje prvega od šestih pečatov sodbe. Pred odprtjem 7. pečata (poglavje 8) pa se predstavijo v 7. poglavju 144.000-i in velika množica.

Kaj pomeni teh 144.000?

Beremo vrstice 4-8 iz Razodetja 7: *in slišal sem število zapečatenih: 144 000 zapečatenih iz vseh rodov Izraelovih otrok ...*

$$144\,000 = 12 \times 12 \times 1000$$

Število 12 ima mnogoteri pomen:

- 12 rodov Izraela, ki tudi izrecno sledijo
- 12 apostolov kot predstavnikov rodov Izraela v novi zavezi

To je potenciranje (povečanje) števila 12, torej popolno število odrešenih – in sicer iz Izraelovih rodov, kar je izrecno omenjeno. Število 1000, zadnji faktor množenja, ima pomen velike množice, obilice. Zato se govori o tisočletnem kraljestvu, kraljestvu blagoslova, polnosti in veličastva, česar še ni bilo. In ker so tu navedene številke popolnosti, izhajam iz tega, da jih v tem primeru gledamo kot na simbolne številke, ki ponazarjajo popolnost zapečatenih iz Izraelovih rodov.

Obstajajo skupine in sekte, kot na primer Jehovove priče, ki razlagajo popolnoma nasprotno in jemljejo to število dobesedno, a da se ne nanaša

več na Izrael, ampak na njihovo sekto. Gre za 144 000 posebno pripravljenih Jehovovih prič, potem rečejo. Vendar ne spoznajo, da gre tu za število popolnosti in da gre posledično za simbolično število.

Kdo sodi k veliki množici odrešenih?

Zdaj pridemo k vrstici 9, opisu velike množice: „Zatem se mi je prikazala velika množica, ki je nihče ne bi mogel prešteti, iz vseh narodov, rodov, ljudstev in jezikov. Stali so pred prestolom in pred Jagnjetom, ogrnjeni v bela oblačila, v rokah pa so držali palmove veje.“

K veliki množici zagotovo štejejo tisti, ki so prišli iz velike stiske (glej vrstico 14). Toda gotovo bodo zraven tudi vsi drugi iz narodov, ki so bili pobiti zaradi vere v Jezusa Kristusa, ki so ostali zvesti Jezusu – vsa cerkev odrešenih iz vseh stoletij in tisočletij. Vsi bodo stali pred prestolom in Jagnjetom z belimi oblačili, vsi, ki so oprani s krvjo Jagnjeta.

Zanimivo je, da je pri Izraelovih rodovih govor o pregledni množici, čeprav bi lahko bilo to simbolično popolno število. Vendar sedaj tu izrecno pravi: „množica, ki je ni mogoče prešteti“. Bog jih zagotovo lahko prešteje, ampak tako velika bo ta množica, da je človek ne more prešteti. Zato mislim, da to ni le množica iz omejenega obdobja 70-letnega tedna po Danielu, poglavje 9, ki zajema le 7 let, ampak da sestoji iz vseh generacij krščanstva, množica, ki je zelo velika, od prvega stoletja do ponovnega Jezusovega prihoda v veličastvu. Verjetno gre za milijone ljudi. Ampak ne bomo začeli preštovati, ker tega noben človek ne more. Vsekakor mora biti to ogromna množica.

Potem je opisano v poglavju 8 odprtje 7. pečata

7. pečat in prve štiri trobente

11 Ko je Jagnje odtrgalo sedmi pečat, je v nebesih za kake pol ure nastala tišina. 2 Videl sem, da je bilo sedmim angelom, ki stojijo pred Bogom, izročenih sedem trobent.

3 Nato je prišel drug angel in obstal pri oltarju, držeč zlato kadilnico. Dano mu je bilo veliko kadil, da bi jih pridal molitvam vseh svetih na zlatem oltarju, ki je pred prestolom. 4 In dim kadil se je po angelovi roki vzdignil pred Boga skupaj z molitvami svetih. 5 Nato je angel vzel kadilnico, jo napolnil z ognjem z oltarja ter jo vrgel na zemljo. In nastali so gromi in glasovi, bliski in potres.

6 Sedem angelov, ki so imeli sedem trobent, se je pripravilo, da zatrobijo.

7 Zatrobil je prvi: in nastala sta toča in ogenj, pomešana s krvjo, ter se usula na zemljo. Zgorela je tretjina zemlje, zgorela je tretjina dreves in zgorela je vsa zelena trava.

8 Zatrobil je drugi angel: in v morje je bila vržena kakor velika ognjena gora. Tretjina morja se je spremenila v kri, **9** tretjina živih bitij, ki živijo v morju, je poginila, in tretjina ladij je bila uničena.

10 Zatrobil je tretji angel: in z neba je padla velika zvezda, plameneča kakor bakla, ter strmoglavila v tretjino rek in v izvirke vodá. **11** Zvezdi je ime Pelin. Tretjina vodá se je spremenila v pelin in veliko ljudi je umrlo od vodá, ker so ogrenee.

12 Zatrobil je četrti angel: in udarjena je bila tretjina sonca, tretjina lune in tretjina zvezd, tako da so za tretjino potemnele. Dan je bil ob tretjino svoje svetlobe in prav tako noč.

13 Nato sem videl in slišal orla, ko je letel po sredi neba in klical z močnim glasom: »Gorje, gorje, gorje prebivalcem zemlje zaradi preostalih glasov treh angelov, ki še morajo trobentati.«

Sedmi pečat se zliva neposredno v sedmo trobento. Obstaja neposredna povezava: Ko je vržen na zemljo ogenj in se zgodijo glasovi, bliski, grom in potres, angeli trobijo v trobente.

Pri prvih šestih pečatih je bil položaj že resen. Toda sedaj je še resnejši. Sodba se zaostrojuje. Pri prvih šestih sodbah se že dogodijo hude sodbe; pri trobentah pa se dogaja stopnjevanje. In pri čašah jeze, ki spet izhajajo iz sedme trobente, se spet zgodi stopnjevanje.

Odprtje prvih šestih trobent je opisano natančno v poglavjih 8 in 9. V poglavju 10 nastopi mogočni angel sodbe. Potem pa sledi v poglavju 11 poročilo o dveh pričah.

Nastop dveh prič

Razodetje poglavje 11, vrstica 3: *in dal bom dve svoji priči, ki bosta prerokovala 1 260 dni, oblečena v raševino.*

Teh 1260 dni je enako prvi polovici Danijelovih letnih tednov, prvih 3 ½ let do srede. V tem času bosta obe priči prerokovali in oznanjali Božjo besedo v tem težkem času, potem ko bo antikrist že začel vzpostavljati

svoje kraljestvo. Mnoge bosta poklicala k spreobrnjenju. Zelo milostno je od GOSPODA, da vedno znova pošlje take poslanca in podarja čas milosti za tiste, ki še lahko poslušajo in si tega želijo. On govori skozi svoje poslanca.

Zakaj sta pravzaprav dve priči? Ko je GOSPOD Jezus prvič prišel kot človek na zemljo, je pred njim šla ena priča in to je bil Janez Krstnik. Ta je prišel v duhu in moči preroka Elije (Luka 1,17). Ko pa Jezus pride drugič, gresta pred njim dve priči. Pri tem pa bo domnevno eden nastopil v duhu in moči Elije – in drugi v moči, ki je bila dana Mojzesu, kar pa potrjuje podrobna značilnost obeh prič v naslednjih vrsticah. Dve priči sta, ker v 5. Mz poglavje 19, vrstica pravi, da ni veljavno, če pričuje le eden, predvsem, kadar gre za krivdo. Če se naj koga obsodi za krivdo, mora biti obsodba veljavna po izpovedi dveh ali treh prič.

V povezavi z dvema pričama pa zatrobi sedma trobenta sodbe.

Sedma trobenta

15 Zatrobil je sedmi angel in v nebesih so zadoneli močni glasovi ter govorili:

»Nad svetom je zakraljeval naš Gospod in njegov Mesija: kraljeval bo na veke vekov.

16 Tedaj je štiriindvajset starešin, ki sedijo pred Bogom na svojih prestolih, padlo na obraz in molilo Boga:

177 »Zahvaljujemo se ti, Gospod, Bog, vladar vsega, ki si in si bil, da si segel po svoji veliki moči in zakraljeval.

18 Narodi so pobesneli, a prišla je tvoja jeza in trenutek, da se sodijo mrtvi, da dobijo plačilo tvoji služabniki preroki, sveti in kateri se bojijo tvojega imena, mali in veliki, in da se pokončajo tisti, ki pokončujejo zemljo.

19 Tedaj se je odprlo Božje svetišče, ki je v nebesih, in v svetišču se je prikazala skrinja zaveze. In nastali so bliski in glasovi, gromi in potres ter silovita toča.

Tu se oznanja Božja zmaga nad od njega odpadlim svetom in sicer tako, da služabniki, preroki, prejemejo plačilo, pa tudi sveti in vsi, ki se bojijo njegovega imena, veliki in mali. Poplačani bodo; čez zemljo pa gredo zadnje sodbe v pojavi čaš jeze. To je sporočilo sedme trobente.

Narodi so jezni, ker besnijo in tulijo proti Bogi in njegovem maziljencu kot nikoli poprej, tudi ko sta nastopili dve priči, ki ju celo usmrtijo. Zaradi tega se vname Božja jeza in se izliva v pojavitvi čas srda od neba na ta nespokorjeni svet. In sedaj, tako osebno mislim, je prišel čas, ko Bog svoje služabnike odvzame: vznesenje skupnosti!

Veliko je opozoril na to mesto, ki tolamčijo to. Najprej: Božja jeza je prišla. Dalje: prišel je čas – tu ne piše „kronos“ (potek časa ali obdobje, ki poteka v linearnem procesu, ampak piše trenutek (*kairos*). Prišel je trenutek, kjer „en atomo“, v trenutku se zgodi to, kar je Bog napovedal na drugih mestih, namreč: da bodo mrtvi sojeni „*da daš plačilo svojim služabnikom, prerokom in svetim, in tistim, ki se bojijo tvoejga imena, malim in velikim in da pokončaš tiste, ki uničujejo zemljo.*“ Božji služabniki prejmejo plačilo (prim. stol za nagrade v 1. Kor 3); drugi, ki uničujejo zemljo, bodo uničeni. Tu naletimo na dvojnost, ki je v 7 trobenti: plačilo pravičnim – uničenjem nepravičnim, ki se kljub vsem sodbam, ki so se zgodile, nočejo pokesati.

V poglavjih 12 in 13 sledi vrivek, v določeni meri kader iz prejšnjih dogodkov in veliki plan s pogledom na centralne odrešenijske dogodke in dogodke poslednjega časa.

Kdo je žena, odeta s soncem?

Poglavje 12: „*Na nebu se je prikazalo veliko znamenje: žena, ogrnjena s soncem, in luna pod njenimi nogami, na njeni glavi pa venec dvanajstih zvezd*“. O pomenu te žene se je že pogosto ugibalo. Kdo je ona?

O tem so v glavnem tri razlage: 1. Izrael 2. Marija, Jezusova mati 3. Krščanska cerkev. Osebno menim, da so upravičene vse tri razlage, med seboj so odvisne in izhajajo druga od druge. Najprej ta žena simbolizira Izrael, ki poraja Mesijo (odrešenje prihaja od Judov; Janez 4,22), v nadaljevanju Marija kot Izraelska hči, ki Mesijo dobesedno prinese na svet, in končno krščanska cerkev, ki je sestavljena iz judovskih in poganskih kristjanov (Efež 2) in ki jo zmaj (hudič) krvavo preganja.

1. *Izrael*: v zgodovini odrešenja vidimo, da je bil Izrael, Božje ljudstvo, v stari zavezi vedno krvavo preganjan. Naj bo s strani Aisrcev, Babiloncev, Perzijcev, Grkov ali Rimljanov – vedno znova je ta mali narod stiskan in razkropljen po vseh deželah.

2. *Marija*: ona je hči Izraela in iz njene maternice je bil rojen Mesija.

3. *Krščanska skupnost*: ta je novi Izrael, sestavljen iz poganskih in judovskih kristjanov. Pregrada sovraštva med poganskimi narodi in Izraelom je pretrgana. Postali so eno v Kristusu in skupaj bodo preganjani do konca časov (Ef 2, 13 - 18).

Zmaj s sedmimi glavami

Nato se je na nebu prikazalo drugo znamenje: glej, velik zmaj, rdeč kot ogenj, ki je imel sedem glav in deset rogov, na njegovih glavah pa je bilo sedem diademov. Zmaj je satan. Omemba njegove veličine kaže, da ima veliko moč; vendar ni vsemogočen kakor Bog. Ognjeno rdeče pomeni kri, umor, grozodejstvo – zobje, ki bodo raztrgali vernike. Bog to nekaj časa dopušča, vendar znova pravi nam v tolažbo: dana mu (zmaju) je... “kdo mu je dal moč? Bog! V vsem in nad vsem, tudi nad satanom, ima Bog Vsemogočni oblast. Tudi hudiča ima Bog na povodcu – glej Joba: hudič mu je po Božjem dopuščanju vse vzel, tudi zdravje, vendar ne življenja.

Zmaj ima sedem glav. Pa saj je število sedem pravzaprav Božje število, mar opazimo to? Vse Božje njegov nasprotnik, hudič, posnema! Sovražnik duše poskuša Boga posnemati. Trudi se, da bi se preoblekel v Božje. (Kasneje je omenjeno vendar število antikrista – 666.) Glava je simbol za modrost. Simuliral bo popolno (število sedem) modrost.

Teh sedem glav je povezano s sedmimi griči in sedmimi kralji, ki so pozneje omenjeni na paralelnem mestu Raz. 17, 9 - 11: *Tukaj je um, ki ima modrost. Sedem glav je sedem gorá, na katerih sedi ženska (namreč babilonska vlačuga). In je tudi sedem kraljev. 10 Pet jih je padlo, eden je, drugi še ni prišel. Ko pa pride, bo smel ostati le malo časa. 11 Zver, ki je bila, a je ni, je hkrati osmi in eden izmed sedmih, a pojde v pogubo.* To besedilo je skrivnostno, vendar ne nerazumljivo. Tu spoznamo, da se Božja beseda razlaga z Božjo besedo, s tem ko se upoštevajo vsakokratna paralelna mesta..

Sedem glav je torej sedem gričev. V času apostola Janeza, v prvem stoletju po Kristusu, je bilo s sedmimi griči opisano mesto Rim. Antikristična vladavina se tudi nanaša – naj bo kakorkoli – na Rim oz. Rimsko cesarstvo. Tako ni špekulativno, ampak biblijsko zelo nedvoumno, da bo antikristično cesarstvo tesno povezano z Rimom in Evropo! (tu bi opozoril na svojo knjigo: „Europa – das wiedererstehende römische Reich?“ (Evropa – ponovno vstalo rimsko cesarstvo). V Evropi so bili sklenjeni „rimski

sporazumi“; v Rimu, na Kapitolu, je bila podpisana evropska ustava, in rimskokatoliška cerkev je prinesla v krščanstvo veliko antikrističnega, ne-biblijskega. Opozoril bi, da že samo papeštvo na določen način nadaljuje čaščenje rimskega cesarja, ko prevzame človek Jezusovo mesto in trdi, da je naslednik apostola Petra, pri čemer je popolnoma jasno, da pravi apostoli Jezusa Kristusa niso imeli uradnih naslednikov (glej dokaze za to v moji knjigi: „Novoapostolska cerkev – spet obstajajo apostoli?“).

Sedem kraljev – sedem zgodovinskih imperijev

Rim velja torej za koncentracijo antikristične moči. Kdo so pa ti sedmeri kralji? Tu razumem različne imperije, ki so bili, so tukaj in bodo ponovno prišli. Če naštejemo velika kraljestva iz preteklosti, dejansko pridemo do številke sedem:

1. zgodovinsko najsterejše je egiptovsko veliko kraljestvo faraonov.
2. asirsko kraljestvo
3. babilonsko kraljestvo
4. medo-perzijsko kraljestvo
5. Grčija

Teh pet imperijev je popolnoma propadlo, kot Janez sprejme razodetje – *pet jih je padlo... -*.

6. *...eno je tu...:* nanaša se na šesto, rimsko cesarstvo, ki je obstajalo v Janezovem času.

7. *...drugo še ni prišlo...:* to bo sedmo, antikristično cesarstvo.

Deset rogov – deset antikrističnih centrov moči

...sedem glav in deset rogov...: rogove moramo ločiti od glave. Deset rogov je razvozlanih v Razodetju 17 vrstica 12 : *In deset rogov, ki si jih videl, je deset kraljev, ki še niso dobili kraljestva; toda prejeli bodo moč kakor kralji za eno uro skupaj s zverjo.* Ker deset kraljev še ni prejelo kraljestva, pomeni, da bodo to *bodoči* vladarji. Sklepam na prihodnje cesarstvo, ki ga simbolizira deset rogov. Kralji so ene misli s zverjo, s katero so pridobili svojo moč in se ji morajo podrediti (*... svojo oblast dajo zveri*).

Po mojem simbolizira deset rogov deset centrov moči. Rog je v Bibliji simbol za oblast in moč – ob tem človek pomisli na oster rog bika. Mislim, da slika nakazuje deset blokov držav, ki se bodo pojavili po vsem svetu in ustvarili svetovno vlado. Kraljestvo antikrista iz Razodetja 13 bo izvajalo

svetovno oblast, ki bo po mojem izbralo Evropo (Rim) za svoje središče. Člani teh desetih blokov oblasti bi lahko bili na primer obstoječe ali pa priključene držav v nastanku, kakor so Evropska unija, OPEC-države, Contadora države, centralnoafriške države in tako naprej. Izoblikovalo se je že mnogo teh tvorb moči ali pa to ravno počnejo. Vsi na zemlji (razen pravih vernikov) bodo čistili zver, ko se bo teh deset blokov držav priključilo k eni svetovni ureditvi. Ta priključitev se že odraža v politiki. Obstajajo že npr. Združeni narodi in Varnostni svet; ustvarjata se svetovna vojska in svetovna policija. Zaradi boljšega nadzora se svet deli v pregledne bloke držav, kakor so zgoraj omenjeni.

Tu se nam zastavlja vprašanje: si bomo dovolili preslepiti se satanovi moči ali bomo spregledali prevaro njegovega zunanjega blišča?

Antikrist in njegov lažni prerok ne bodo več dolgo vladali! Njun čas je omejen na sedemdeseti letni teden, torej na sedem let, pri čemer pa bo vrh njegove razcveta moči, najtemnejši čas, 42 mesecev, torej trajal bo 3 in pol leta. Potem bo prišel Gospod Jezus in ga sodil.

Da strnemo: Razodetje ni zgrajeno strogo kronološko. Vedno znova se najdejo bloki, ki so povezani. V poglavju 12 na primer se pojavi nov vstavek: nastopi žena, obdana s soncem; opisano je bilo Jezusovo rojstvo, preganjanje Jezusa in njegove cerkve – in nato boj Mihaela s zmajem. In zdaj, ko se je razvoj do antikrista in njegovega lažnega preroka zaostрил, se v poglavju 14 že vrine zmagovalna pesem odrešenih, čeprav se na koncu srečamo z opisom čaš sodbe jeze kot opisom babilonske vlačuge. Razodetje je 14, od 1 naprej ne pomeni kronološke stopnje, ampak že opisuje pregled na dopolnitev odrešenih (in sicer skupnosti sestavljene iz Judov in poganov; Ef 2), ki pojejo to zmagovalno pesem na Sionu.

V poglavju 14 nastopijo trije angeli. Prvi oznanja „večni evangelij“.

Kaj pomeni „večni evangelij“?

Kaj je zdaj to „večni evangelij“ (gr.: „euangelion aionion“)? To je evangelij, ki ga Bog kot Stvarnik in dopolnitelj oznanja od večnosti do večnosti:

- On, ki je vse ustvaril,
- On, ki bo vse dokončal,
- On, ki je edini vreden slavljenja,
- On, ki naj bi se ga vsi bali in ga slavili.

Ponovno bo oznanjal vsemu človeštvu – on, vladar vsega, Pantokrator, kot se imenuje v grškem jeziku. Zato bo ta evangelij slišal vsak rod, vsako pleme, vsak jezik in vsako ljudstvo. In oznanjan bo z močnim glasom, ne potiho. Zato naj izkažemo strahospoštovanje vladarju vsega (ne obema zverema, ki bosta tako mogočno nastopili), kajti Bog je nad vsem.

Padel je Babilon!

Razodetje poglavje 14, vrstica 8: *„Za njim je prišel še drugi angel in rekel: »Padel je, padel véliki Babilon, ki je vsem narodom dal piti vino svojega pobesnelega vlačugarstva!«*

Tu jasno vidimo, da je to predogled. Kajti vsak poznavalec Biblije ve, da je babilonska vlačuga potem še enkrat opisana, natančno, tako rekoč pod drobnogledom, v Razodetju, poglavje 17, in njen padec v Razodetju, poglavje 18. Preden se začne to poglavje o tej zmešnjavarki – Babilonu, velikem, skrivnosti, materi vseh vlačug, je predhodno napovedan njen padec. Iz tega že vidimo, da je ta zmaga že izbojevana. Kako čudovito! Zato zame Razodetje ni temačna knjiga. Je tolažilna knjiga, je vesela knjiga, od začetka do konca je to zmagovalna knjiga Jezusa Kristusa!

Svarilo pred sprejetjem znamenja

Razodetje poglavje 14, vrstici 9 in 10: *„Za njima je prišel še tretji angel in govoril z močnim glasom: »Če kdo moli zver in njeno podobo in sprejme na čelo ali na roko žig, 10 bo tudi sam pil od vina Božjega srda, namešanega nemešanega v čaši njegove jeze: z ognjem in žveplom bo mučen vpričo svetih angelov in vpričo Jagnjeta.«*

Tu najdemo povsem konkretno svarilo. Veliko je že rečenega o antikristu in lažnem preroku, ki napeljuje k temu, da bi sprejeli žig: znamenje, da se človek podreja sistemu sovraštva do Boga, demoniji. Obstajajo številna razlage, kaj naj bi to znamenje pomenilo. Nedvoumno je, da je število imena zveri: 666. Znamenje ima torej številčno vrednost. Ko bo nastopil antikrist v osebi – seveda obstajajo že zdaj številni predhodniki – ga bomo lahko identificirali zaradi števila, ki ga vsebuje to znamenje.

Sedem Božjih čaš srda

V poglavjih 15 in 16 je natančno opisanih sedem Božjih čaš jeze. Vemo, da so v Razodetju razne vrste sodb v stalnem stopnjevanju. Na začetku gre za sodbo pečatov. Iz sedmih pečatov izhaaja vrsta sodb s trobentami. In iz sedme trobente izhaja vrsta sodb Božjih čaš srda. Toda vedno znova je dodana cerkev odrešenih, ki je v času sedme trobente že odvezeta in v nebesih slavi GOSPODA s harfami, kakor je že opisano v pesmi Jagnjeta. (Razodetje, poglavje 15). Toda sedaj se je vnela Božja peč jeze nad brezbožnim človeštvom na zemlji. V njegovem templju se dviga dim, razodeva se Božje veličastvo. In nihče ne more v tempelj, dokler ni dokončanih sedem nadlog sedmerih angelov.

V poglavju 17 in 18 sledi opis babilonske vlačuge in njenega propada.

Satan, antikrist, lažni prerok in babilonska vlačuga

Do sedaj so v Razodetju nastopale izključne tri glavne pojave temè:

1. Zmaj, satan
2. Zver iz morja narodov, antikrist, satanov sin (v posnemanju Jezusa Kristusa znotraj Božje troedinosti)
3. Zver iz zemlje, krivi prerok, ki posnema Svetega Duha in dela znamenja in čudeže

In zdaj, nakazan že v prejšnjih poglavjih, toda sedaj podrobno opisan, se pojavi Babilon, veliki; vlačuga in mati vsega vlačugarstva in vseh gnusob na zemlji. Kaj je glavni znak vlačuge? To ni zvesta in bogaboječa žena, ampak brezbožna oseba, ki ki občuje z vsemi možnimi osebami. V prenesenem pomenu se vlačugarstvo v stari in novi zavezi uporablja vedno za malikovanje: ne služi se več edinemu pravemu Bogu, ki se je razodel v prvi zapovedi: „*Jaz sem GOSPOD tvoj Bogt ... Ne imej drugih bogov poleg mene*“ (2. Mz 20, 2 in naprej). Ne sledi se več samo Jezusu, ki je glede na Jn 14, vrstica 6, Apd 4,12 in 1 Kor 3,11, edina pot k Bogu Očetu, edini vir odrešenja in edini temelj življenja. Namesto tega je vlačuga oz. vlačugarska cerkev ta, ki ljubimka z vsemi religijami, se vlačuga, se pomeša, se združuje. Babilon predstavlja veliko ekumeno poslednjega časa.

Cerkev kot nevesta proti babilonski vlačugi

Tukaj pa soočenje o tem, kaj pravi Sveto pismo o razliki med Cerkvijo – nevesto in babilonsko vlačugo.

Cerkev je nevesta – vlačuga je od Boga odpadla cerkev, ki nima več ničesar z njegovo resnico.

Cerkev je podrejena Jezusu Kristusu – vlačuga sedi na zveri, antikristu. (Razodetje, poglavje 17, vrstica 3)

Cerkev ima svojo obljubo v novem nebeškem Jeruzalemu – vlačuga je veliki Babilon, ki bo propadel.

Cerkev je organizem, nekaj živega, prežeta in oživljena po svetem duhu – nasprotno pa je vlačuga svetovna organizacija, ki je zgrajena s prisilo, pritiski in lažno religioznostjo. Organizirina je po ljudeh in ni zasnovana z Božjim duhom.

Cerkev je revna – vlačuga se krasi z najdražjimi oblačili. Na zunaj želi bleščati in nekaj veljati.

Cerkev gre skozi zemeljsko ponižanje, zapostavljanje in preganjanje proti nebeškemu veličastju – vlačuga ima za cilj denar in moč. Na zunaj je mogočna, notranje pa mrtva. V njej sta gniloba in trohnoba.

Cerkev se ne prilagaja duhu časa, ampak je sol in luč zemlje – vlačuga se enači s svetom in zamenja Božjega duha z duhom časa.

Cerkev izkazuje zvestobo Jezusu Kristusu kot edinemu GOSPODU in odrešeniku in zavrača vsako religiozno mešanje – vlačuga zganja vlačuganje, kar pomeni, poganške malike enači z Bogom Biblije in meša religije in ideologije.

Cerkev je sestavljena iz vseh denominacij, ki zares poznajo le Boga. (Človek vidi, kar je pred očmi; GOSPOD pa vidi srce; 1. Sam poglavje 16, vrstica 7). – Vlačuga vedno bolj stiska resnično verujoče znotraj denominacij, pa tudi tiste, ki so že zunaj. Označeni so kot sektaši, fundamentalisti in podobno.

Cerkev ne nasede lažnim znamenjem in čudežem, ki naraščajo posebno v poslednjem času (Mat poglavje 24, vrstica 24) – vlačuga odvrta z lažnimi znamenji in čudeži od odrešilnih Jezusovih ran (2. Tes poglavje 2, vrstica 9 in Razodetje poglavje 13, vrstica 13). V povezavi z lažnim prerokom bo zapeljala ljudi v čarovniško iluzionistično komedijo. Ravno te stvari moramo preverjati!

Skupnost čaka na Jezusov prihod. Jezsu Kristusu pripravlja pot, pri čemer poziva mnoge v sledenje njemu – vlačuga, lažna religija, pripravlja pot antikristu, ki jo bo najprej zlorabil za svoje religiozno čarodejstvo, da bi jo končno pustil propasti.

Vidno smo sredi te situacije. Opažamo, kako se babilonsko kvašeno testo dviguje. Zato moramo biti čuječi, da nas ne povleče v vrtinec pomešanja! Preverimo torej, kje stojimo, kje stoji naša skupnost in povlecimo posledice!

Jagnjetova svatba

Po padcu babilonske vlačuge (opisano v poglavju 18) sledi v poglavju 19 tema: Jagnjetova svatba. V središču je zmaga Jezusa Kristusa, ki je opisan kot jezdec na belem konju.

Kdo je Jagnjetova nevesta?

Tu stojimo slaveč pred GOSPODOM, ki se pojavi v sijaju in veličastju. On je ženin, Jagnje z Golgote. Kdo je sedaj njegova nevesta? Nevesta Jezusa Kristusa so vsi odrešeni vseh časov!

Najprej so odrešeni iz Izraela, starozavezni pravični, ki so pričakovali prihod Mesije in verovali v Izraelovega Boga kot edinega živega Boga. Ti so v stari zavezi prinašali žrtev za svoje grehe kot predliko za edino veljavno, pravo in popolno žrtev Jezusa Kristusa, ki Boga in svet resnično spravlja, kolikor ljudje temu zaupajo, temu verujejo.

Dalje je Jezusova nevesta cerkev nove zaveze, ki je bila do odvzetja na zemlji. Zadnja generacija Jezusove cerkve na zemlji bo doživela odvzetje, kar je po mojem prepričanju pričakovati sredi Jakobove stiske, v času zadnje, sedme trobente (glej Razodetje 11 in tamkajšnjo razlago).

K Jezusovi nevesti končno sodijo tudi mučeniki iz ostanka Jakobove stiske, ki zajema drugo polovico (3 ½ leta) velike stiske (skupaj 7 let, glej Daniela 9) Tudi te krvave priče bodo ob koncu stiske v Božjem veličastju, vzete v kraljestvo Jezusa Kristusa in nastopile kraljevanje z Jezusom.

Zmagovalec na belem konju

Toda zdaj se pojavi Jezus kot zmagovalec! *In videl sem nebesa odprta:* Apokalipsa! Razodetje! Zastor, ki je ležal prek nevidnega božjega delovanja, je povlečen v stran. Nebeško veličastvo se vidno razodeva!

... *in glej, bel konj*: ta beli konj je mogočan simbol! To ni zemeljski konj, ampak nebeški simbol za zmago Jezusa Kristusa, ki sedaj stopa iz skritosti na plano. Tisti, ki mu sledijo, tudi jezdijo na belih konjih. Bela barva je tu znamenje za absolutno čistost. Konj je slika zmagovalnega konja za absolutno zmago Jezusa Kristusa. Odrešenik grešnikov ne jezdi več na osličku, kakor ob prvem prihodu v Jeruzalem, ampak se ob svojem drugem prihodu pojavi na zmagovalnem konju kot sodnik sveta, kot sin človekov skladno z Danielom 7!

Živi vrženi v ognjeno jezero

Kaj se sedaj zgodi s zapeljanimi, antikristom in lažnim prerokom, torej političnemu in religioznemu voditelju, potem ko ju je zavrгла od Boga odpadla cerkev, babilonska vlačuga? ... *oba sta bila živa vržena v jezero ognjeno, kjer gori žveplo*. Tu je opisan zelo resno kraj večnega trpljenja in prekletstva. Beseda „živa“ pokaže, da se po smrti pogubljenih ne zgodi brisanje zavesti, kakor to učijo na primer Jehovove priče ali adventisti (ti trdijo, da se neodrešen človek po smrti enostavno izbriše, duša torej ne živi več). Strašna kazen, ki jo utrpita antikrist in lažni prerok, zadene tudi ljudi, ki so jima sledili – in seveda – po tisočletnem kraljestvu – tudi hudiča.

O izidu hermagedonske bitke še pravi: *Vse druge pa je pobil meč, ki je prihajal iz ust jezdeca na konju, in vse ptice so se nažrle njihovega mesa*. „Besedica (Jezusova) jih lahko (Kristusove sovražnike) poseka!“ beseda Gospoda Jezusa je v trenutku posekala njegove sovražnike in njih sledilce. Potem sledi:

Prehod k tisočletnemu kraljestvu

Vprašanje se postavlja glede na tisočletno kraljestvo: bodo še obstajali narodi, ko se bo začelo to kraljestvo? Odgovoril bi z DA na to vprašanje, kar sklepam iz tega, da ne bodo vsi ljudje odvzeti ali ubiti, ampak bo še ostalo ljudi po Armagedonu, potem ko bo zemljo prizadela sodba Božjih čaš jeze (stokilogramska toča ipd.). Hudič bo zvezan in nastopilo bo Jezusovo kraljestvo miru.

Razodetje 20, 1-6: Tisočletno kraljestvo

V knjigi Janezovega Razodetja beremo v poglavju 20, vrstice 1-6 (Slo. stand. prevod):

1 Nato sem videl angela, ki se je spuščal z neba. V roki je držal ključ k breznu in veliko verigo. 2 Ugnal je zmaja, staro kačo, to je hudiča in satana, in ga zvezal za tisoč let. 3 Nato ga je vrgel v brezno, ga tam zaklenil in zapečatil nad njim, da ne bi več zapeljeval narodov, dokler se ne dopolni tisoč let. Potem mora biti za nekaj časa odvezan. 4 Nato sem videl prestole: tistim, ki so sedli nanje, je bila dana oblast, da so sodili. Videl sem duše tistih, ki so bili obglavljeni zaradi Jezusovega pričevanja in zaradi Božje besede. Videl sem vse tiste, ki niso molili zveri in njene podobe in si niso vtisnili na čelo in na roko njenega žiga. Oživel so in kraljevali s Kristusom tisoč let. 5 Drugi mrtvi pa niso oživel, dokler se ni dopolnilo tisoč let. To je prvo vstajenje. 6 Blažen in svet, kdor ima delež pri prvem vstajenju! Nad takimi druga smrt nima nobene oblasti, ampak bodo postali Božji in Kristusovi duhovniki ter bodo kraljevali z njim tisoč let.

Dobeseden ali simbolni pomen?

Načeloma zastopam to teološko pravilo razlage: če tega ne zahteva nujno kontekst, je Biblijo treba razumeti dobesedno, ne simbolno. To pomeni, da se besedni pomen Biblije ne sme razlgati enostavno kot duhovno podobo, ampak jo je najprej treba razumeti dobesedno.

Besedno tolmačenje velja za temeljne biblijske odrešenijske epohe, ki se ne smejo v celoti preprosto „spiritualizirati“. Nasprotno pa so nekateri detajli znotraj teh obdobj (npr. v tisočletnem kraljestvu) v preroški govorici simboli. Tako bo npr. Satan skladno z Razodetjem 20 zvezan z „verigo“. To zagotovo ni zemeljska veriga, toda simbolika želi reči, da je hudič v tem času zares zvezan in zaprt in v teku 1000 let ne more napeljevati človeka h grehu. V Razodetju 20 navedeno časovno obdobje 1000 let imam za dejansko zemeljsko časovno obdobje, ki je v prihodnosti (pri čemer je lahko 1000 let razlagano dobesedno ali simbolično kot dolgo, popolno odrešenijsko dobo v smislu 10 krat 10 krat 10; natančno trajanje moramo pustiti odprto). S tem sledim tako imenovanemu premilenijumskemu pogledu.

Po tisočletnem kraljestvu pride do zadnje preizkušnje človeštva zaradi vstaje Goga in Magoga in do velike sodbe narodov pred Božjim tronom (Raz 20,7-15). Potem ustvari Bog novo nebo in novo zemljo.

Razodetje 21 in 22: novo nebo in nova zemlja

Nato sem videl novo nebo in novo zemljo. Kajti prvo nebo in prva zemlja sta izginila in morja ni bilo več. **2** Videl sem tudi sveto mesto, novi Jeruzalem, ko je prihajal z neba od Boga, pripravljen kakor nevesta, ki se je ozaljšala za svojega ženina. **3** In zaslišal sem močen glas, ki je prišel od prestola in rekel: »Glej, prebivališče Boga med ljudmi! In prebival bo z njimi, oni bodo njegova ljudstva in Bog sam bo z njimi, njihov Bog. **4** In obrisal bo vse solze z njihovih oči in smrti ne bo več, pa tudi žalovanja, vpitja in bolečine ne bo več. Kajti prejšnje je minilo.«
5 Tisti, ki je sedel na prestolu, pa je rekel: »Glej, vse delam novo!« Rekel je tudi: »Zapiši, kajti te besede so zanesljive in resnične!«

Bog ustvari vse novo

Tu je govor o novem nebu in novi zemlji. To pomeni: sedanje stvarstvo bo popolnoma porušeno. Nič več ne bo vezano nanj, ampak bo ustvrjeno popolnoma na novo. *Glej, delam vse novo!* govori GOSPOD.

Bog je tempelj in luč nebeškega mesta

Vsak judovski poslušalec se bo vprašal, kako se obnašati v tem mestu s templjem, kjer je najsvetejše, tempelj. Beremo: *In v njem nisem videl nobenega templja, kajti Gospod, vsemogočni Bog, je njegov tempelj in jagnje.* V tem popolnem mestu vlada popolna Božja skupnost med Bogom in odrešenim človekom, med Bogom in njegovo cerkvijo. Tu ni potreben več tempelj ne žrtve. V Heb 9 piše, da je bil Jezus Kristus *enkrat za vselej* prinešen kot popolna žrtev za grehe sveta, namreč sebe je daroval na križu Golgote.

Mesto ne potrebuje ne sonca ne lune, da bi mu svetila, kajti razsvetljuje ga Božje veličastvo in njegov svetilnik je Jagnje. Kozmična izvora svetlobe vesolja, sonce in luna, sta sedaj odvečna. V prvem Janezovem pismu 1 piše, da je Bog luč, in ta čudovita luč sveti odrešenim.

In narodi bodo hodili v njegovi luči. Torej ne samo Izrael, ampak odrešeni iz vseh narodov bodo prišli v mesto. Vrata so dvanajst Izraelovih rodov, temeljni kamen apostoli in narodi bodo lahko prišli noter, ker Jezus omogoča dostop. On pošilja svoje učence k vsem narodom. (Mt 28,18-20).

»... in kralji zemlje bodo prinašali vanj svoj sijaj. **25** Njegova vrata se podnevi ne bodo nikdar zapirala, kajti tam noči ne bo. **26** Vanj bodo prinašali slavo in čast narodov. **27** Vanj ne bo nikdar stopilo nič nečistega,

tudi ne, kdor počenja gnusobo in laž, ampak bodo vstopili samo tisti, ki so vpisani v Jagnjetovi knjigi življenja. Niti iz poganškega sveta niti iz judovstva ne bo smelo priti nič nečistega v mesto, ampak samo tisti, ki je očiščen z Jezusovo krvjo in je zapisan v Jagnjetovi knjigi – Božji otroci. Tudi razlike med Judi in pogani ne bo več; spomnimo se na Efežane 2 – pregrada je razbita, sovraštvo je končano. Kristjani iz Judov in poganov bodo sestavljali vso večnost množico zmagovalcev.

Poslednje svarilo

Razodetje 22, 18-19: *Vsakomur, ki posluša preroške besede, ki so v tej knjigi, izjavljam: če bi jim kdo kaj dodal, ga bo Bog udaril z nadlogami, ki so opisane v tej knjigi. 19 Če pa bi kaj odvzel od besed, ki so v tej preroški knjigi, bo Bog odvzel njegov delež pri drevesu življenja in pri svetem mestu, ki sta opisani v tej knjigi.*

Če kdo h knjigi Razodetja (in k vsemu Svetemu pismu, ker se le to z Razodetjem zaključí), bo utrpel nadloge, ki so opisane v tej knjigi. In če kdo nekaj odvzame, mu bo vzet delež v knjigi življenja ali tudi pri drevesu življenja in v svetem mestu, so stvari, ki so v tej knjigi, to ne pomeni, da bo pogubljen, ampak ponovno tako pravim: če kdo sprejme le polovico Razodetja ali ga tako preinterpretira, da ne ostane niti kamen na kamnu, bo imel odtegljaj pri plačilu, ki pripada služabnikom. Ne bo prejel popolnega plačila. To je resno opozorilo, da ne smemo ničesar tolmačiti po svoje in ne spreminjati Božje besede

Izvleček Janezovega razodetja v 7 zvezkih avtorja Lothar Gassmanna je na voljo pri avtorju (skupaj ca. 800 strani, 39,80 EUR).

[http://l-gassmann.de/christliche-buecher/die-johannesoffenbarung-
ausgelegt-in-7-baenden-ueber-800-seiten-zum-paketpreis.html](http://l-gassmann.de/christliche-buecher/die-johannesoffenbarung-ausgelegt-in-7-baenden-ueber-800-seiten-zum-paketpreis.html)

Svarilo pred Luthrovo Biblijo 2017

Kaj so liberalni teologi naredili iz Luthrove Biblije

Rudolf Ebertshäuser, Leonberg

Z veliko reklamoso še pravi čas pred letom spomina na reformacijo predstavili revizijo Luthrove Biblije 2017. Uradni ton je zelo pozitiven: nova revizija naj bi bila „znanstveno precizna in hkrati jezikovno zadeta,“ se glasi napoved. Izbrali naj bi dobro razumljiv jezik in pri tem na številnih mestih znova vzpostavili izvirno Luthrovo nemščino. Luthrova Biblija v reviziji 2017 bo v prihodnje v številnih evangeličanskih cerkvah uradna Biblija kot osnova za pridige. Toda, ali je primerna tudi za verne kristjane? Je to Biblija, ki jo verni Božji otrok lahko z zanesljivostjo bere za krepitev vere v Boga in njegovo besedo?

Ta članek bi rad zelo na kratko pokazal, kako velja novo Luthrovo verzijo 2017 presoditi z vidika biblijske zvestobe. Počiva na prvem pregledu in si ne postavlja naloge, da bi lahko pomenila temeljito sodbo nad tem delom. Avtor je kot germanist in jezikoslovec, kot sodelavec pri reviziji Schlachterjeve Biblije 2000 in kot avtor knjige o prevodih Biblije poskušal položiti na novo izdajo znamenitega in priljubljenega prevoda Martina Luthra duhovna merila in preveriti ustreznost pri izgrajevanju vernih kristjanov. Tu so rezultati.

„Umiritev potresa na morju“: zavajajoče in šibke prevajalske rešitve

Obdelovalci so polagali važnost na to, da bi izboljšali prevajalsko kvaliteto besedila. Hoteli so izboljšati razumljivost, pri tem pa restavrirati star Luthrov jezik, kjer le mogoče, in izboljšati zvestobo besedilu. To je na nekaterih mestih vsekakor uspelo. Vendar pa že pri prvem pogledu padejo v oči nekatere prevajalske rešitve, ki namesto izboljšav prinašajo slabše rešitve.

**** Na osnovi predlog ni mogoče razumeti, čemu so pri označitvi Genezareškega jezera kot „morja“ znova segli po stari Luthrovi Bibliji in to vnesli v novo besedilo (Mt 8,24 idr.).** Tu gre za klasičen primer, kjer pelje dobesedni pomen „morja“, ki je prej gotovo obsegal tudi pomen jezera, k problematičnemu razumevanju in pri marsikaterih lahko vzbuja dvom v zgodovinsko pravilnost svetopisemskega poročila. A liberalnim teologom to ne povzroča bolečin v trebuhu...

**** Prav tako ni mogoče razvideti, čemu so pustili zavajajoči prevod „škoč“ v 1 Tim 3,1-2 idr. mestih.** Grška beseda *episkopos* označuje „nadzornika“, kar je bila ena od oznak NZ za starešine v biblijski krajevnih skupnostih. Pojem „škoč“ budi zmoten vi-

dez, kakor da bi škofovska služba v katoliških in evangeličanskih cerkvah imela kakršno koli biblično opravičilo. To pa bralca Biblije zavaja in povzroča nesporazume in ne omogoča pravilnega razumevanja bibličnega besedila.

** Prav čudno „prevajalsko korekturo“ bo bralec našel pri **Mt 8,24**. Ta zgodba je tudi v verziji 2017 prepisana: „umiritev viharja“ – kakor smo navajeni pri vseh dosedanjih prevodih Biblije. Teološko verzirane dame in gospodje pa so menili, da morajo poseči v besedilo z „izboljšavo“, ki jo pravzaprav zahteva nov nadnapis: „Umiritev valovanja v jezeru“. In zdaj ponujajo namesto „**silen vihar na jezeru**“ senzacionalno novost: „bil je **velik potres v morju**, tako da je bil čoln prekrit z vodo“. Vodja komisije, nekdanji škof dr. Kähler, skuša to obliko opravičiti kot nujno v smislu „zvestobe besedilu“. Tako naj bi valovi na Genezareškem jezeru nastali na osnovi potresa na jezerskem dnu; to utemeljujejo z dejstvom, da je v izvirnem besedilu rabljena beseda *seismos*, kar normalno pomeni „potres“.

Vendar pa ustrezni slovarji kažejo tudi na dejstvo, da grška beseda *seismos* v nekaterih primerih lahko pomeni „vihar, močno valovanje vode“. Standardni Bauerjev leksikon, slovar za NZ, pripominja: „tudi močno gibanje vode, povzročeno po viharju“ in izrecno opozarja na mesto Mt 8,24. Visoko učeni prevajalci in prevajalke bi storili dobro, če bi se držali teh preizkušenih filoloških pripomočkov, namesto da se postavljajo s svojo „znanstveno kompetenco“. V prevodnem smislu je nasproti čudnemu pomenu, ki so ga izbrali, najti, kar beremo v vrstici 26 o Gospodu: „in je vstal in zagrozil **vetru in morju**, in bila je velika tišina“ (LU 2017).

Iz tega je tudi običajnemu bralcu Biblije razvidno, da so visoki valovi dejansko nastali po *viharju*, ne pa po „potresu“. V tem primeru velja davno znano pravilo filološkega prevajanja, da kontekst odloča, kateri pomen ustreza kateri besedi in jo je tako treba prevesti. Če je potem še enkrat omenjen veter, mora biti *seismos* preveden kot „vihar“. Vsi drugi prevajalci so to okoliščino upoštevali, liberalno teološkim „strokovnjakom“ revizijske komisije Luthrovega prevoda pa je to očitno ušlo, svojo zmoto pa ponujajo celo še kot „izboljšavo“.

** V SZ najdemo med drugim duhovno vprašljivo prevodno korekturo na koncu Jobove knjige. Medtem ko LU 84 vrstico v **Job 42,6** podaja še podobno kakor skoraj vsi drugi prevodi: „Zato **se imam za krivega** in se kesam v prahu in pepelu“, beremo v revidiranem Luthru 2017 zelo čudno formulacijo, ki je duhovno močno spremenjena: „Zatorej **odstopam** in obžalujem v prahu in pepelu“. Tu je čisto v smislu liberalne teologije misel na obsodbo samega sebe udušena in je celo beseda „kesanje“ omiljena.

** Vprašljiv odmik od preverjenega prevoda najdemo pri Iz 53,9. Tu se biblijsko zvesti prevodi glase natančno po predlogi: „Njegov grob so določili med brezbožnimi, **a pri bogatem [je bil] v svoji smrti**, saj ni storil nobene krivice in v njegovih ustih ni bilo nobene prevare“ (Schlachter 2000). Tu izvirno besedilo izpričuje čisto natančno, kaj je gospoda Jezusa pozneje doletelo, ko je bil položen v grob bogatega Joževa iz Arimateje (prim.: Mt 27,57-60). Biblijsko kritični popravljalci besedila pa so na osnovi samovoljne razlage besedila od LU 1964 izpeljali formulacijo: „in pri **hudodelcih**,

ko je umrl“. Če so odstranili toliko biblijsko kritičnih korektur besedila, čemu ne tudi tu? Ker bi opozorilo na gospoda Jezusa sicer padlo v oči?

** Pri **Jak 4,5** najdemo hudo samovoljen in sprevržen prevod: „Duh, ki mu je dal bivati v nas, **sili k zavidanju**“. Sicer je grško besedilo mogoče prevajati tudi tako, vendar to absolutno ni v smislu in kontekstu napisanega. Schlachter 2000 prevaja: „**Ljubosumno hotenje** ima Duh, ki v nas prebiva“. Pomen v smislu „ljubosumje“ je leksikalno možen in povsem ustreza izjavi besedila (svarilo pred spogledovanjem s svetom). Čemu tu povsem odvečna zatemnitev besedila? LU 1956 je še imel: „stremi in je ljubosumen“. Tu je bilo besedilo zastrto in tako formulirano, da se Bog sam kaže v čudni luči.

Biblijsko kritična in feministična ponarejanja v Luthrovem besedilu

Še težje kakor razni napačni prevodi pa učinkuje dejstvo, da se na nekaterih mestih biblijsko kritična naravnost večine obdelovalcev razmeroma direktno in jasno pretaka v izbor besed pri Luthru 2017. Tu večkrat gre za Božje sinovstvo gospoda Jezusa, ki ga ti krivi učitelji postavljajo pod vprašaj. In tu bi morali pri vernih bralcih Biblije zazvoniti alarmni zvonci. Biblija, ki našega Gospoda postavlja nižje in ga dela za zgolj človeka oz. njegovo božanstvo zanikuje ali slabi, za verujočega takšen biblijski prevod sploh ne bi smel priti v poštev.

Biblijsko kritična ponarejanja se dotikajo Kristusovega božanstva

Heretično, napačno verovanje liberalne teologije oznanja nekega drugega Jezusa kakor pa Sveto pismo, „Jezusa“, ki ni bil rojen iz device, ni v polnem smislu Božji Sin in tako Bog po svojem bistvu, ni umrl nadomestno za našo krivdo na križu, čigar kri menda ne pere v spravo in ki tudi ni resnično vstal od mrtvih.

To biblijsko kritično krivoverstvo z resnično vero v Kristusa nima nič skupnega razen zelo priljubljene etikete „krščansko“. Iz Svetega pisma stare in nove zaveze, ki je od nekdaj nedotakljiva, od Boga dana osnova vere v Kristusa, dela zgolj človeško mitsko pripoved, jo pomrači in samovoljno pretolmači po uradnih profesorjih teologije in župnikih, ki oznanjajo drug evangelij, ki ne rešuje nikogar.

Prevzetna, zaničujoča, po radikalnem umanjkanju strahospoštovanja pred Božjo besedo označena temeljna drža liberalne teologije do Biblije se neposredno odraža tudi v ravnanju z Luthrovo Biblijo po delu njenih obdelovalcev.

** Osrednje mesto, ki izpričuje božanstvo našega Gospoda, je **Rim 9,5**, kjer Schlachter 2000 prevaja: „... in iz njih izvira po mesu **Kristus, ki je nad vsemi, nad vse čašчени Bog v večnosti**. Amen!“ Tudi LU 84 tu še ima izvirno besedilo: „... iz katerih izhaja Kristus po mesu, ki je Bog nad vsem, čaščen v večnosti“.

To je eno bilijskih mest, kjer je božanstvo Jezusa Kristusa jasno izpričano. Obdelovalci LU 17 so si drzno dovolili to mesto v slogu ponarejene Biblije Jehovovih prič, sprevreči. Mest Rim 9,5 podajajo takole: „... in iz katerih prihaja Kristus **po mesu**.

Bog, ki je tu nad vsem, bodi slavljen v večnosti“.

kakor tudi „Neue Welt-Übersetzung“ Jehovovih prič.) Nadaljnja drznost je, da je pravi len Luthrov prevod podan v opombi pod črto, kakor da Luther ne bi sledil grškemu izvirniku, ampak latinskemu prevodu.

** V SZ je mogoče najti vsaj dve spremembi besedila, ki nedvomno zadevata mesijanski pasaži iz preroka Izaije. V **Iz 42,6** se zvesti prevodi glasijo: „Jaz, GOSPOD, sem te poklical v pravičnost in te primem za roko; **in hočem te varovati** in te postaviti za zavezo za ljudstvo, za luč za narode...“ (SCH 2000). Še LU 84 ima tam: „in te varujem“.

V LU 2017 je ta nedvomni glagol, ki pomeni „obvarovati, varovati, čuvati“ na osnovi spremembe besedila ali samovoljne spremembe preveden tako, da se Mesija pojavi kot zgolj ustvarjeno bitje: „**Ustvaril sem te** in te določil za zavezo...“. S tem hranijo liberalno teološko laž, da je bil Jezus ugotovljen ustvarjen človek. Celoten prevod „Novi svet“ in ultraliberalni prevod Zürcher 2007 prevajata z besedo „obvaroval“.

** Besedilo znamenite mesijanske pasáže pri Iz 7,14 so revizorji pustili (kakor že njihovi predhodniki) nedotaknjeno: „Glej, **devica** je noseča in bo rodila sina“. A v LU 2017 so (v nasprotju z LU 64 in 84) si vzeli svobodo, da so temu pridali opombo pod črto, ki trdi: „Dobesedno: **mlada žena**“ (ZÜ 2007 gre še dalje in ponuja tekst: „Glejte, mlada žena je noseča“).

To je zastrašujoča liberalna teološka poneverba hebrejske besede za devico, *almah*, ki naj bi utajila čudež deviškega rojevanja. V LU 2017 je to osporavano tudi v stvarni razlagi k „devici“: „Izjava o deviškem spočetju Jezusa (Mt 1,23; Lk 1,27) ni razumljena kot biološki čudež, ampak kot teološka izjava o njegovem božanskem izvoru“. To so hudi antikristični nauki zavajanja. Kdor taji deviškost tega rojstva in s tem božanstvo Jeusa Kristusa, ta hoče Stvarnika narediti zgolj za stvarstvo, zastopa herezijo in nima deleža v odrešenju (prim.: 1 Jn 5,10-12).

Ponaredbe iz kuhinje feministične teologije

Poleg tega je v izdaji Luther 2017 mogoče najti še nekaj markantnih primerov feminističnega ponarejanja Biblije. Za feministično teološko „strokovnjakinjo“ je bilo pri revidiranju gotovo grenko razočaranje, da jim je načrtovana bližina z Luthrovim besedilom komaj puščala prostora, da bi uveljavile „gendersko primeren jezik“.

Toliko bolj sporočajo v „stvarnih in besednih razlagah“, kjer se, zanikujoč Božje navdihnenje Biblije, nad tem pritožujejo: „Ker je Biblija nastala v patriarhalni, tradicionalni družbi, je bila ženska v veliki meri odvisna od moškega in je bila med drugim določena po svoji materinski vlogi.“ (Ključna beseda „ženska“). Na nekaterih mestih pa je herezija vendarle našla pot v biblično besedilo izdaje Luther 2017, kakor bomo tu dokumentirali.

Očividno priznavanje k danes povsod zahtevanim „gendersko ustreznim jezikom“ je, to bivši škof Kähler izrecno tako utemeljuje, preformuliranje novozaveznih ponavljajočih se nagovorov „bratje“ v politično korektno verzijo „**bratje in sestre**“. To je samovoljna preobrazba, saj v grščini stoji pisano adelphos nedvomno za „brate“ (prim.: Apd 15,22; 1 Kor 7,29; 14,26.34; 1 Tes 4,1-6; 1 Tim 5,1). Na nekaterih mestih Božja beseda namenoma

izrecno diferencira, kadar hoče nagovoriti tudi sestre: „Brat **ali sestra** (*adelphè*) v takih primerih nista vezana (1 Kor 7,15; prim.: Jak 2,15; Mk 10,29-30).

Preprosto moramo pustiti napisano, da pisma skoraj vselej navsezadnje nagovarjajo „brate“, kadar gre za nauk; ustrezne izjave pa gotovo na vseh mestih veljajo tudi za ženske, a moški gotovo niso brez razloga neposredno nagovorjeni. To je lahko povezano tudi s tem, da so bili neposredni prejemniki pisem vodilni bratje v skupnostih, ki so pismo potem prebrali v skupnosti (prim.: 1 Tes 5,27; Kol 4,16). Bratje pa naj bi po svoji strani sestre ustrezno poučili; nagovor pa pa jih gotovo spominja njihove odgovornosti, da v zakonu, družini in skupnosti vodijo in hodijo spredaj. Danes to gotovo ne velja za oportuno in biblijsko kritični revizorji to izravnavajo. Z „zvestobo izvirnemu besedilu“ ali Luthru kot prevajalcu pa vse to seveda nima nič opraviti.

V izdaji Luther 2017 pa imamo tudi kar nekaj zanesljivo ugotovljenih ponaredb bibličnega besedila, ki prav tako izvirajo iz feministične ideologije:

** Očitno je bilo revizorjem in revizorkam, motiviranim po feminizmu, trn v očeh, ko Božja beseda pri **Iz 3,12** označuje za GOSPODOVO sodbo, če ženske vladajo ljudstvu, posebno še Božjemu ljudstvu: „Moje ljudstvo stiskajo izsiljevalci **in vladajo mu ženske**. Ljudstvo Moje, tvoji voditelji [te] zavajajo in opustošili so pot, ki naj bi jo hodilo“ (SCH 2000). Kje bomo končali, če bo morala kakšna župnica ali škofinja prebrati te biblijske besede v cerkvi?! Hitro so revizorji sfabricirali masivno ponaredbi, pri kateri ostaja nejasno, ali gre za napačen prevod ali samovoljno spremembo besedila. V LU 2017 beremo tako: „Ljudstvo moje – njegovi oblastniki izvajajo samovoljo, **in izkoriščevalci ga obvladujejo**“.

** Pri **Rim 16,7** dobimo iz Junija (Junias), moškega Pavlovega sorodnika, „Junijo“ (Junia). Izvirno besedilo pravi: „Pozdravite Andronika **in Junija**, moja sorodnika in sojetnika, ki sta bila med apostoli ugledna in sta bila pred menoj v Kristusu“ (SCH 2000). LU 2017 pa naredi iz tega: „Pozdravite Andronika **in Junijo**, moja sorodnika in sojetnika, ki sta znamenita med apostoli ...“

Nerodno pri tem posegu je le, da sta pojma „sorodnika“ in „sojetnika“ moškega spola in bi bilo skrajno nenavadno, če bi bila kaka ženska skupaj s Pavlom v zaporu. In da naj bi bila kakšna ženska „apostolinja“ in celo še „znamenita med apostoli“, je fantazija feministične teologije, ki je bila vtihotapljena v to biblično besedilo. LU 56 in 84 še omenjata moškega Junija, kakor praktično vsi resni prevodi. Standardni leksikon Bauer pripominja: „Leksikalna možnost, da bi tu šlo za žensko ime Junija (*Iounia*) (...) je v tem kontekstu povsem izključena.“

** Podobno se zgodi z njuno sestro Fojbo, ki je po tendencioznem „prevodu“ po- višana. Zvesti prevodi pravijo v **Rim 16,1**: „Priporočam vam pa našo sestro Fojbo, ki je **služabnica** (*diakonos* = diakonisa) skupnosti v Kenhrejah ...“ (SCH 2000).

Iz tega naredi Luther 2017: „... ki nadzira službo skupnosti v Kenhrejah“, kar sugerira vodstveno nalogo (v stvarnih razlagah pod pojmom „vodenje skupnosti“ prav to mesto uporabljajo kot osnovo za vodstveno službo žensk), pri čemer je izvirno besedilo jasno govori o diakonisi brez vodstvene odgovornosti. Je to „zvestoba besedilu“ ali pa feministična korektnost?

„Strokovna in besedna pojasnila“, ki razkrajajo vero

Poglavje zase so v primerjavi z izdajo 1984 jasno razširjena in deloma predrugačena „stvarna in besedna pojasnila“. Če so bili ti pripomočki v izdaji 1956/64 še res skopi in orientirani na biblično stanje stvari, so bili pri reviziji 1984 že vneseni nekateri liberalno teološki komentarji in drugačne razlage. *Pri reviziji 2017 pa so ta tim. „stvarna in besedna pojasnila“, ki so postala v mnogih novo pridanih ali predelanih ključnih besedah prava veroizpoved biblično kritične, feministično in humanistično obarvane liberalne teologije.*

Ta pojasnila so v tej obliki povsem nesprejemljiva za vernega bralca Biblije. Tudi če damo to izdajo v roke otrok in mladih, lahko ti utrpe resno škodo na svoji veri zaradi biblično kritičnih izpustov, ki povlečejo Božjo besedo v dvome, namesto te pa oznanjajo veri sovražne racionalistične sklepe sodobne teologije. Nekaj primerov je tu navedenih, lahko pa bi jih navedli celo vrsto:

* Pri ključni besedi „Adam“ se prebujajo občutki, da naj bi bil prvi človek zgolj mit-ski pojav, saj liberalna teologija odklanja zgodovinsko poročila o stvarjenju.

* Pri ključni besedi „žena“ trde feministično nastrojeni teologi, „da podrejenost žene možu ne ustreza izvirni stvaritveni volji Boga“ (prim. nasproti 1Kor 11,3-10; 1Tim 2,11-13). Fabulirajo takole: „V ne prav majhnem številu skupnosti prve cerkve so mogle biti žene dejavne v vodilnih pozicijah (Rim 16,1-2); njihovo poznejše odrinjenje (prim. 1 Tim 2,8-15) je sledilo antičnim konservativnim pozicijam.“ Tu je drzno zanikana navdihnjenost in Pavlovo avtorstvo 1. pisma Timoteju in biblijski nauk z ozirom na žene zavestno feministično sprevržen!

* Pri ključni besedi „Duh“ je zanikana oseba Svetega Duha; njihova definicija duha prihaja iz gibanja New Age: „Pri tem je mišljeno življenjsko načelo, ki je na dnu stvarjenja sveta.“ Pozneje poučujejo krivoverstvo novega rojstva s krstom: „S krstom (odraslih) je Duh podeljen vsem vernim.“

* Čisto podobno je sprevržena resnica ob ključni besedi „ime (Gospoda): „Ko so vedno bolj spoznavali univerzalno moč tega Boga, so ga identificirali s kaanitskim božanstvom ‚El‘.“ Tudi za takimi formulacijami se skrivajo zle teorije biblijske kritike, po katerih vera Izraela ni prišla iz Pisma, temveč se je evolucijsko razvila iz religij njegovih sosednjih narodov.

* Vedno znova so izreki navdihnjene Božje besede razlagane kot zmotljivo pojmovanje človeških pisateljev. Tako je rečeno ob ključni besedi „nebo“: „V pismu Efežanom (Eph 3,10; 6,12) velja nebo kot kraj, ki ga obvladujejo demonske, Bogu sovražne moči. Za pisatelja vsekakor realno mišljena predstava (!) vsebuje metaforiko, po kateri te nevarne moči človeka hočejo odtrgati od Boga.“ Tu je zanikano tako Božje navdihnjenje in verodostojnost pisma Efežanom, kakor tudi avtorstvo apostola Pavla.

* Potegavščina z „Devtero-Izaijem“ in drugimi poznejšimi avtorji, ki naj bi takko napisali drugi del preroka Izaije, je potaknjena pod ključno besedo „prerok“: „Ker so

besede preroka veljale za Božje besede (!!), je dobilo preroško sporočilo v Izraelu svojo visoko vrednost ... Tako si je mogoče razložiti, da so bile besede preroka Izaije dopolnjene od poznejših, ki so se imeli za dolžnike temu preroku (tako npr. Iz 40-66).“

* Pri ključni besedi „Sodoma in Gomora“ je o obeh znamenitih mestih hladno izjavljeno: „Mogoče sta, ker sta ležali na južnovzhodnem obrežju Mrtvega morja, mesti propadli že v srednji bronasti dobi **po naravni katastrofi**.“ Tako je biblijsko poročilo predstavljeno kot neresnično, prav tako številna druga mesta, ki na to kažejo, med drugim besede gospoda Jezusa (Lk 17,29) in apostola Pavla (2 Pt 2,6).

* Pri ključnih besedah „kesanje, daritev za grehe“ se biblični kritiki še posebej drzno razmahnejo. Zanikajo nadomestno daritev za grehe gospoda Jezusa, ko z ozirom na njegovo smrt na križu zatrjujejo: „... motiv nadomestne daritve v skladu z novimi raziskavami (!!)" ni v središču zanimanja.“ Tako je jedro biblijskega evangelija o Kristusu sprevrženo (prim. Gal 1,6-9).

Da razlaga besed ne izkazuje vedno preprostih filoloških danosti, kaže razlaga imena Jezus: „Ime ‚Jezus‘ pomeni ‚Bog rešuje‘ ...“ V resnici pomeni hebrejska beseda *ješuah* ali *jehošuah*: „**GOSPOD** (JHWH) je rešitev“. Vsaj toliko natančnosti bi moralo biti pod sklicevanjem na „znanost“ vendar prisotno!

Vzeto v celoti so te razlage besed resen razlog, da te izdaje Biblije ne dajemo naprej, še posebej ne otrokom in mladim, ki bi ob svojih vprašanjih glede svetopisemskega besedila ne da bi slutili kaj hudega iskali pomoč pri teh biblijsko kritično obarvanih psevdoinformacijah.

Facit: za verne bralce Biblije ni priporočljivo

V celoti je žal treba reči, da biblijsko kritična ideologija, ki ji evangeličanska cerkev na Nemškem in team obdelovalcev še prav posebej sledi, pušča za seboj hude in sporne sledi v Luthrovi Bibliji 2017. Da ne govorimo o tem, kako objava ne navdihnjene in z zmotami posejanimi apokrifi v številnih izdajah prav tako dajejo misliti; ti poznejši spisi, ki ne štejejo k resnični Bibliji, so pri katoliški cerkvi vir za utemeljevanje mnogih zmot in naj bi jih v evangeličanskih biblijah pravzaprav ne bilo.

Še enkrat se izkazuje, da stori vsak veren kristjan prav, če ostaja pri preverjenih biblijskih prevodih, ki so jih opravili verni prevajalci in obdelovalci, in so prevedene po tuhovnih, Bibliji ustreznih vidikih. To je prav s pogledom na mlajšo generacijo pomembno, ki jo pred biblijsko kritično prežetim prevodom, kakor Luther 2017, Zürcher 2007 ali ekumenskim enotnim prevodom prav tako skušamo obvarovati, kakor pred sodobnimi prevodi kakor „Dobro sporočilo“, „Upanje za vse“, „Novo življenje“, „NGÜ“ in kakor se še imenujejo.

Moje osebno priporočilo v smislu dobre alternative bi bilo Schlachterbibel 2000, ki je bila obdelana po biblijsko zvestih izhodiščih, ki je zvesta v besedi in hkrati dobro razumljiva. Kdor ljubi „Luthra v izvirniku“, ta se bo še naprej držal izdaje iz leta 1912. Vse

bralce, kibi se radi globlje ukvarjali z duhovnimi merili za prevajanje Biblije, bi rad opozoril na mojo knjigo *Gottes Wort oder Menschenwort? Moderne Bibelübersetzungen unter der Lupe* (Božja beseda ali človeška beseda? Moderni prevodi Biblije pod lupo).

Kar zadeva Luthrovo Biblijo 2017, se ob samovoljnem, iu pomanjkljivega spoštovanja do Božje besede prežetem ravnanju z reformatorjevo Biblijo kaže tudi neka splošna drža. Prav tako pa ravna od biblijske vere daleč odmaknjena Evangeličanska cerkev na Nemškem z duhovno dediščino reformacije nasploh. Luthru sicer v govorih kadijo, njegova resnična stvar pa je že zdavnaj izdana in pokopana. Slavimo „500-letnico reformacije“, a so pridno na delu, da odstranijo še zadnje sledi reformatorjeve pozitivne duhovne dediščine in da povedejo protestante nazaj v zedinjenje z Rimom.

Resni verniki bi se morali orientirati po tem, kje je Božja beseda še deležna časti in po njej živijo, kje je še mogoče najti nezavdano duhovno hrano.

Viri in seznam literature:

Bauer, Walter: *Wörterbuch zum Neuen Testament*. 6., povsem prenovljena izdaja Kurta in Barbare Aland. Berlin, New York: Walter de Gruyter 1988

Ebertshäuser, Rudolf: *Der zuverlässige Text des Neuen Testaments. Der Textus Receptus und die Veränderungen in den modernen Bibeln*. Leonberg (ESRA-Schriftendienst), 5. nakl. 2010

Ebertshäuser, Rudolf: *300 wichtige Veränderungen im Text des NT. Ein Vergleich zwischen Textus-Receptus-Bibeln und textkritischen Bibeln*. Leonberg (ESRA-Schriftendienst), 5. nakl. 2014

Ebertshäuser, Rudolf: *Gottes Wort oder Menschenwort? Moderne Bibelübersetzungen unter der Lupe*. Steffisburg: Edition Nehemia, 3. nakl. 2016

Lutherbibel 2017 - Die Bibel nach Martin Luthers Übersetzung ist das Original, der Klassiker und das Kulturgut unserer Zeit! Quelle:

<https://www.die-bibel.de/ueber-uns/unsere-uebersetzungen/luther-bibel-2017/>

Menge, Herrmann: *Langenscheidts Großwörterbuch Griechisch-Deutsch*. Berlin u.a.: Langenscheidt, 27. nakl. 1991

»... und hätte der Liebe nicht«. *Die Revision und Neugestaltung der Lutherbibel zum Jubiläumsjahr 2017: 500 Jahre Reformation*. Stuttgart: Deutsche Bibelgesellschaft 2016. Quelle: https://www.die-bibel.de/fileadmin/user_upload/livebook/Lutherbibel_2017_Broschuere/index.html#

Na spletu najdete številne strani besedil, predavanj in filmov o novih 95 tezah (v več jezikih) in nove teze, pribite v Wittenbergu:

<http://l-gassmann.de/95-thesen> Novih 95 tez v številnih prevodih

<https://www.youtube.com/watch?v=8q0c2RSz4vE> Film o pribitju tez:

<http://jeremia-verlag.com/95-thesen-fuer-2017-von-lothar-gassmann.html>

Knjiga na temo nove reformacije: „Neue 95 Thesen für 2017“ v Jeremia-Verlag, www.jeremia-verlag.com

25 antiekumenskih tez

Ob obletnici reformacije 2017

Zakaj morajo kristjani zavriniti ekumeno?

ali: Kaj nas še danes ločuje od Rima

Reformacija: Božji blagoslov!

1. Kristjani se zahvaljujejo Bogu za velik blagoslov reformacije:

Soli Deo Gloria !

2. Luthrov razglas tez 31. oktobra 1517 je bil sprožilec reformacije, kar je končno vodilo v ustanovitev protestantskih cerkva. S tem se je za kristjane izpolnilo geslo:

POST TENEBRAS LUX: Po temi sije (končno) luč.

Kristjani se spominjajo reformatorjev in mučenikov

3. Kristjani časte Martina Luthra (kljub nekaterim slabostim) kot enega večjih voditeljev in se ga spominjajo kot **junaka vere in začetnika reformacije** (Heb.13.7).

4. Ob obletnici reformacije se kristjani spominjajo vseh zvestih učiteljev (1.Tim. 5,17) in mučenikov (Fil. 2,29-30), ki so bili za ceno svojega življenja glasniki in utiralci reformacije, posebno Petrus Waldus, John Wyclif in Jan Hus.

5. Kristjani se spominjajo tudi več ko 30 000 ljudi, ki so bili v letih 1519 do 1556 usmrčeni zaradi evangeljske vere.

(Vir: Martin Luther, 1992 Oncken-Verlag).

Reformacija je prinesla osvoboditev – ne razkola

6. Vzporedje evangeljska in katoliške cerkve bo svet sprejel kot razcepitev, kajti oni ne razlikujejo med mrtvo religijo in "živim upanjem v Jezusa Kristusa" (1. Ptr. 1,3). V resnici pa protestantizem **ni povzročil razkola krščanstva**, ampak je prinesel **osvoboditev Kristusove cerkve** od rimskega papeštva, po čemer so hrepeneli že stoletja. Zato je že Luther govoril "o babilonskem ujetništvu Kristusove cerkve".

7. Za protestantsko cerkev bi bilo sprejetje novejših "ekumenskih" enotnosti z Rimom kakor **prostovoljni povratek v babilonsko ujetništvo**.

Mar ni edinstvo "dolžnost" vsakega kristjana?

8. Ustanovitev protestantske cerkve **ni bil greh proti edinstvu cerkve** ali proti Kristusovi zapovedi "... da bi bili vsi eno" (Joh. 17,21), ampak se je zgodila v soglasju z Božjo besedo: "**Pojdite ven in ločite se, govori GOSPOD**" (2.Kor. 6,17). torej: ločite se od **malikovanja** in od vseh krivih nauk, npr. **trgovanja z odpustki, vic in celibata**, s katerimi je bilo prevarano na milijone ljudi.

9. Protestanti, ki sprejmejo "ekumensko" edinstvo z Rimom, so v nevarnosti "**odpada od vere**" poslednjega časa, pred čimer Biblija izrecno svari. Zaradi pomanjkljive "**ljubezni do resnice**" tvegajo, da jih bodo "**velike zmote**" potegnile s seboj in bodo končno "**verovali laži**"
(Glej 2.Tes.2,3 und 10-12).

Brez resnice ne more biti edinstvo

10. Jezus Kristus sam je resnica (Jn. 14,6), in resnica je predpostavka za edinstvo v Kristusu. V Bibliji nikjer ni parole: "Enost, enost, nad vsem",

ampak Bog zapoveduje, kjer je potrebno, tudi ločitev.

11. O ločitvi **kot Božji zapovedi** beremo v Bibliji: "In glas iz nebes je govoril: Moje ljudstvo, **pojdite od njih**" (Raz. 18,4), ven iz "velikega mesta, ki vlada nad kralji zemlje" (Raz. 17,18): **Rim?**

in "je pijano od krvi kristjanov" (Raz. 17,6): **Rim?**

in "ima prestol v mestu s sedmimi griči" (Raz. 17,9): **Rim?**

v neki katoliški Bibliji je potrjeno, da se navedba mesta s sedmimi griči nanaša

"brez kakršnegakoli dvoma" na Rim .

(Edition Paulinas, Barcelona / Španien)

Kaj je torej krščanska edinstvo?

12. Prvi kristjani v Jeruzalemu so živeli vzorno glede Jezusove zapovedi: "**... da bi bili vsi eno**" (Jn.17.21). o njih beremo v Apd.4.32: "Verniki so bili **"enega srca in ene duše"**. Bili so torej enega mišljenja, soglasni in enodušni in „s ponižnostjo so gledali eden na drugega“ (Fil. 2,3).

Temu primeru krščanske edinstva naj bi sledili vsi kristjani!

13. V Jezusovi zapovedi: "... da bi bili vsi eno" ni govora o cerkvenih krovnih organizacijah ali celo o eni svetovni cerkvi - nasprotno: Iz Biblije razvidimo, da ima **vsaka posamična skupnost** svoj lasten prostor, lasten "svečnik", pred GOSPODOM (Raz. 1,20). Tu ni "Krščanske Alianse Male Azije". Ustanovitev ene svetovne cerkve, ki bi jo postavil človek, ne ustreza Božjemu načrtu "**male Jezusove črede**" (Luka 12,32), ampak služi **ciljem antikristovega prilaščanja.**

Se ni današnje papeštvo spremenilo v pozitivnem smislu?

14. Za kristjane je pogubno, **če Božje besede ne jemljejo resno.** V Mt. 7,18

GOSPOD uči, da "slabo drevo" (kot drevo **"srednjeveškega papeštva"** z vsemi njegovimi "sadovi" najstrašnejšega preganjanja kristjanov) **nikoli** ne more prinesiti dobrih sadov. Zato se sprašujemo: kako je mogoče, da kljub tem jasnim Jezusovim besedam mnogo kristjanov še danes vzklika ovacije papeštvu?

15. Biblija papeštva sploh ne pozna - nasprotno: Jezus Kristus jasno svari pred tistimi, **"ki sedejo na Jezusovo mesto"** (Mt. 24,5). **Dejstvo je**, da je možno iz papeškega naziva "Namestnik Božjega sina" (lat. VICARIVS FILII DEI) izračunati število 666 torej število, ki je v Bibliji omenjeno v zvezi s „prvo zverjo“ (Raz. 13,18). Božja beseda jasno pravi, da naj bi to številko obravnavali z **"modrostjo in razumom"**. V grščini ima izraz "Kristusov namestnik" enak pomen kot "Anti-Krist", torej ta, ki se postavlja **na Kristusovo mesto**.

16. Rim je reformacijo močno zatiral in ni popravil niti enega samega krivega nauka - nasprotno: krive dogme so se utrdile in v teku času dodale nove. Nasprotno z Božjo zapovedjo (Pregovori 30,6) **"ničesar ne dodajaj njegovim besedam"** je rimskokatoliška cerkev leta 1564 Bibliji dodala t.i. **"Apokrif"**. Leta 1854 se je pridružila dogma o **„brezmadežnem Marijinem spočetju“**. Od leta 1871 se zatrjuje **„nezmotljivost papeža“** in od 1950 **„Marijino vnebovzetje"**. Po novem pa papeži izpričujejo celo povezanost z islamom, čeprav **ta zanika, da je Jezsu Božji sin**. Tudi iz tega bi morali kristjani jasno prepoznati, da je **nemogoče** imeti papeža za Kristusovega namestnika.

Mar ni Peter skala, na kateri je osnovana Kristusova cerkev?

17. Sveto pismo jasno izpričuje, da:

"nihče ne more postaviti drugačnega temelja, kot je ta, ki je položen, **in to je JEZUS KRISTUS**" (1. Kor. 3.11).

Ime Peter pomeni vendar samo "kamen" in ne "skala". Peter sam kaže stran od sebe in uči, da je **Kristus vogelni kamen in skala**, na kateri je osnovana cerkev. (1. Pt. 2,6-8).

18. Po § 30 katoliškega cerkvenega prava se glasi nagovor papežu: "sveti oče" (lat. celo: Sanctissimus Pater). **Toda Jezus je zapovedal** (Mt. 23,9): **"nikogar na zemlji ne imenujte očeta"** (ali celo svetega očeta), kajti **samo Bog** je „sveti oče“ (gl. Joh. 17,11). Zato kristjani molijo: „naš oče, ki si, **v nebesih**" (ne v Rimu!).

Jezus Kristus, edina glava kristjanov

19. Po § 30 katoliškega cerkvenega prava si pridržuje papež **"najvišjo oblast** božjega prava kot **največji zakonodajalec in najvišji sodnik"**. Sveto pismo pa vendar pravi, da je **Jezus Kristus glava kristjanov** (Ef. 5,23). Papež nikakor ne more biti glava, saj cerkev ni pošast, ki bi imela **dve glavi**! Zato se protestantske cerkve držijo temeljnega načela reformacije:

SOLUS CHRISTUS (samo Kristus!).

20. Po §30 katoliškega cerkvenega prava si papež prilašča "najvišjo avtoriteto glede nauka o verskih vprašanjih". Jezus pa nasprotno temu uči: "Le **eden** je vaš učitelj, **Kristus**" (Mt. 23,8). Zato se kristjani čvrsto držijo temelja reformacije: Sveto pismo je edina avtoriteta za krščansko vero: **SOLA SCRIPTURA (samo Sveto pismo!).**

Poslednji opozorilni signal

21. Jezusove besede so jasne: "Jaz sem pot in resnica in življenje; **nihče** ne pride k Očetu razen po meni!" (Joh.14.6). Toda v začetku leta 2016 je trdil domnevni "Kristusov namestnik" **nasprotno od Kristusovega nauka** in je oznanjal: Ljudje raznih religij bi lahko "Boga iskali **in našli** na različne načine", kajti "vsi ljudje so Božji otroci". S to papžovom izjavo so dobili vsi verni ponovno **jasen opozorilni znak** pred ekumensko edinostjo z Rimom. **Kristjani, zbudite se!**

Jezus Kristus, edina pot k odrešenju

22. Kolikor časa ljudje **živijo v nasprotovanju Bogu** in se ne menijo za njegove zapovedi, se **nikakor** ne morejo imenovati Božji otroci, kajti **Božja volja in zapoved** za vse ljudi je, "**da verujejo v ime njegovega sina Jezusa Kristusa**" (1.Jn. 3,23).

23. Božji otroci postanejo vsi ljudje, ki so z Jesusovim delom odrešenja na križu prejeli odpusčanje krivde in se spravili z Bogom. Bog želi, "da bi pomagal **vsem** ljudem, da bi prišli do spoznanja resnice" (1.Tim. 2,4). Zato se kristjani čvrsto držijo Jezusove zapovedi misijonarjenja in pravijo: "namesto Kristusa prosimo vse ljudi: **spravite se z Bogom!**" (2. Kor. 5,20), kajti: „v nobenem drugem ni odrešenja, tudi ni ljudem dano **nobeno ime**, po katerem bi se rešili, kot samo ime Jezusa Kristusa“ (Apd.4.12).

Tudi katoliki so poklicani k svobodi

24. Vsem katolikom, "ki ljubijo našega GOSPODA Jezusa Kristusa" (Ef. 6,24), naj velja Božja beseda iz Gal. 5,13: "**Poklicani ste k svobodi!**" Kako dolgo želite še ostati v rimskem ujetništvu in sebe zaupati "**nauku cerkve**", namesto da bi iskali odrešenje v "**nauku Svetega pisma**"? GOSPOD Jezus Kristus jasno uči: "če boste ostali **v moji besedi**, boste spoznali resnico in resnica vas bo osvobodila" (Jn. 8,31-32).

Maran atha! Naš Gospod prihaja!

25. V Jezusu so kristjanom dane "najdragocenejše in največje obljube" (2. Pt. 1,4). Verujoči so poklicani, "naj ne zatajijo Gospodovega imena in naj ohranijo

njegovo besedo" (Raz. 3,8). Za vse kristjane pa naj velja: "Bodi trden in neomajen in napreduj v delu Gospodovem" (1. Kor. 15,58), kajti Kristus govori: "Glej, pridem kmalu!" (Raz. 3,11) **Maran atha!**

Pomembno opozorilo:

že pred leti je bilo iz „Rima“ napovedano (Kardinal Kasper) , da bo prišla cerkvena edinnost "**s podobnim presenečenjem, kot je bil primer padca berlinskega zidu**". Torej morali bi računati s tem, da naj bi prav ob 500. obletnici reformacije podpisali dokument "**Postavitev polne cerkvene edinosti**" (seveda pod okriljem papeža). Zato naj velja poziv **vsem kristjanom**: prosim, pomagajte, **da se te teze razmnožijo in povsod razširijo**. Lahko se tudi prevedejo v **druge jezike**! Gre za to, da mnogim neprepričanim kristjanom in tudi mnogim resnim katolikom – ponudimo duhovno pomoč v teh izzivih poslednjega časa. Apostol Pavel opominja (Ef.5.16):

"Izrabljajte čas, kajti časi so hudi !"

V nekem govoru angleški pastor C.H.Spurgeon (1869) pravi:
„Evangelij Jezusa Kristusa ne bo imel nič skupnega niti z neverniki niti s papeštvom. Z zmoto nihče ne more živeti v edinosti in se nikoli ne more povezovati z malikovanjem.“

Teh 25 antiekumenskih tez lahko fotokopirate ali naročite pri:

Protestantischer Verein „Kirche und Glaube“, Laubeggstr. 5, CH-9220 Bischofszell,
Schweiz, Email: info@pvkg.ch

*Sestavil: Missionar Manfred Kämpf, Wetzikon / Švica in Peru
Obdelal: Dr. Lothar Gassmann, Pforzheim / Nemčija*

Posebni nauki

Rimskokatoliške cerkve

Rimskokatoliška cerkev je vpeljala veliko posebnih nauk, ki jih ni mogoče dokazati z jasnimi izjavami Biblije, ampak so v nasprotju z Božjo besedo, navedeni so po letnicah v nadaljevanju:

- 355: Rimski škof zahteva: jaz sem papež, neposredni naslednik kneza apostolov, Petra.
- 375: Čaščenje svetnikov (po Rim 1,25 malikovanje) uradno uvedeno.
- 397: Kot posledica tega se je razvil kult relikvij (preostanke umrlih škofov in za svetnike razglašenih so častili kot čudodelne pripomočke (amulete; magično razmišljanje).
- 431: Marijo, Jezusovo mater, so dogmatizirali kot »Božjo mater« (*theotokos*) ali »Božjo porodnico«.
- 529: V Italiji so uvedli prvi red menihov (Benediktinci).
- 550: Vpeljava »obsmrtnega zakramenta« (poslednje maziljenje).
- 592: Trditev za obstoj »vic« po smrti.
- 688: Začetek čaščenja križev iz lesa, kamna in drugih materialov.
- 715: Klicanje svetnikov v »molitvi« (po 3. Mo 19,31 spiritizem).
- 787: Uvedeno čaščenje podob (v nasprotju s prepovedjo podob iz 2. Mz 20,4).
- 1074 Pravilo, da morajo duhovniki ostati neporočeni (celibat; v nasprotju s 1. Tim 4,1-5; 1. Kor 9,5).
- 1100: Vpeljane maše zadušnice.
- 1115: Vpeljan odpustek in njegovo prodajanje (odkup od časne kazni za greh iz vic z uslugami ali denarjem).
- 1208: Uvedena molitev rožnega venca. (»molitev« k Mariji; spiritizem).
- 1215: Sprejeta dogma o transsubstituciji (snovna spremenitev kruha in vina v telo in kri Jezusa Kristusa v odpuščanje grehov).
- 1246: Vpeljano čaščenje »svetega Rešnjega telesa« (čaščenje »Jezusovega telesa« oz. hostije v monstranci).
- 1414: Vino pri obhajilu vernikom pridržano, dobijo le hostijo (kruh) – v nasprotju z Mt 26,27: »Pijte vsi!«.
- 1545: Tridentinski koncil z nekaterimi sklepi katoliške cerkve. Med drugim: 1563: 1. Kdor trdi, da se grešnik opraviči le z vero, bodi izobčen! (iz cerkve, od odrešenja) 2. Kdor trdi, da se prejeta pravičnost pred Bogom ne pomnoži z dobrimi deli, ampak da so ta dela le sadovi in znamenje dobljenega opravičenja, bodi izobčen!
- 1564: Apokrifi so proglašeni za Božjo besedo.
- 1854: Dogama o Marijinem brezmadežnem spočetju (Marija je rodila Jezusa, ker naj bi bila bila brezgrešna. Če bi bila Marija grešna, bi tudi Jezus imel greh.) – v nasprotju z Rim 3,10: »ni ga pravičnega, niti enega!«
- 1871: »Nezmotljivost« papeža se potrdi in dogmatizira.
- 1950: Marija naj bi bila vzeta v nebesa v telesu (Marijino vnebovzetje), česar nikjer ne najdemo v Svetem pismu.

Lothar Gassmann, iz KLEINES KATHOLIZISMUS-HANDBUCH

Človek je pred teboj ko trava

Človek je pred teboj ko trava, ki zacveti
In že zvečer uvene.

Tudi če se dan na dan muči in trudi,
hitro mora spet od tod.

In tisoč let je pred teboj ko en dan,
o Bog, ki si vse ustvaril,
kljub temu si nam vsak dan blizu –
tudi takrat, ko nas kličeš k sebi.

GOSPOD, nauči nas razmišljati: gotovo umremo.

Le kdor to upošteva, je moder.

Ko nam luč življenja pojema, vidimo,
da nas je ves čas nosila tvoja roka.

Toda ti, naš Bog, ostaneš v večnosti.
In držič nas v svoji roki.

GOSPOD, že v tem času nam daj
spoznati svoje usmiljenje.

L. G.

Besedilo iz pesmarice dr. Lotharja Gassmanna:
MIT NEUEN LIEDERN DURCH DAS JAHR, Jeremia-Verlag